

**FORTELLINGER
FOR DE
TENKENDE
BARNA**

.1.

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA

Barn! Hva vet dere om termitter, de hardtarbeidende skapningene som minner om maur? Vet dere at sommerfugler, men de vakre vingene sine, begynner livet som små larver, før de til slutt kommer ut av en kokong? Vet dere hvordan hakkespetten gjemmer små elkenøtter i hull i eiketrærne, eller hvordan sel kan overleve i de iskalde havene...? Historiene dere leser i denne boken, vil fortelle dere om dem, og mange andre fascinerende dyr. Gjennom disse historiene vil dere bli bedre kjent med dyrene, og forstå hvor perfekt Allah har skapt alt sammen.

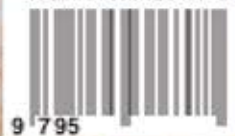
OM FORFATTEREN

Han skriver under pseudonymet Harun Yahya, og ble født i Ankara i 1956. Etter å ha fullført videregående skole i Ankara, studerte han ved Miman Sinan-universitetet i Istanbul, og filosofi ved universitetet i Istanbul. Siden 1980-årene har han publisert mange verk om temaer som politikk, forskning, og trosrelaterte emner.

Harun Yahya er godt kjent som forfatteren av viktige verk som utfordrer evolusjonistenes uriktige og grunnløse påstander, og avdekker forbindelsen mellom darwinisme og blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

ISBN 975-6426-37-3

9 795

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُ
رَسُوْلُهُ
مُحَمَّدٌ

Om forfatteren

Han skriver under pseudonymet Harun Yahya, og ble født i Ankara i 1956. Etter å ha fullført videregående skole i Ankara, studerte han ved Miman Sinan-universitetet i Istanbul, og filosofi ved universitetet i Istanbul. Siden 1980-årene har han publisert mange verk om temaer som politikk, forskning, og trosrelaterte emner. Harun Yahya er godt kjent som forfatteren av viktige verk som utfordrer evolusjonistenes uriktige og grunnløse påstander, og avdekker forbindelsen mellom darwinisme og blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Pseudonymet er en kombinasjon av navnene Harun (Aron) og Yahya (Johannes), som en minnest til to høyt respekterte profeter som jobbet mot gudløshet blant folk. Profetens segl på forsiden av denne boken, er symbolsk og er forbundet med innholdet. Den representerer Koranen (den endelige skriften), og Profeten Muhammed (fred være med ham), den siste av profetene. Under veiledning av Koranen og Sunnah (Profetens lære), har forfatteren som mål å motbevise alle de grunnleggende prinsippene i de sekulære ideologiene, og å ha "det siste ordet", for å endelig kunne få en slutt på argumenter mot religion. Han bruker seglet til den siste Profeten, som tilegnet seg den ultimate visdom og moralske fullkommenhet, som et symbol på hans intensjon om å ha det siste ordet.

Alle bøkene av Harun Yahya har samme mål; å formidle Koranens budskap, oppmuntre leserne til å reflektere over grunnleggende trosrelaterte emner, som for eksempel Allahs eksistens og enhet, og livet etter døden, og å avdekke de gudløse systemenes tynne fundament og perverterte ideologier.

Harun Yahya har lesere i mange forskjellige land; fra India til Amerika, England til Indonesia, Polen til Bosnia, og fra Spania til Brasil. Noen av bøkene hans er tilgjengelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, russisk, bosnisk, polsk, malaysisk, uighur-tyrkisk, og indonesisk.

Bøkene er høyt verdsatt verden rundt, og har vært en hjelp for mange for å finne tilbake til sin tro på Allah, og tilegne seg dypere innsikt i troen. Bøkenes

visdom og oppriktighet, kombinert med en lettforståelig skrivestil, vil påvirke alle som leser dem. De som faktisk leser det som står i disse bøkene, kan ikke lenger forsvare ateisme eller andre perverterte ideologier eller materialistiske filosofier, fordi disse bøkene er preget effektivitet, tydelige resultater og argumenter som ikke kan motbevise. Om man likevel fortsetter å forsvare disse ideologiene, vil det ikke lenger være oppriktig, fordi disse bøkene motbeviser selve kjernen i slike ideologier, og dermed kjernen i deres overbevisninger. Alle moderne bevegelser mot religion er nå ideologisk overvunnet, takket være bøkene av Harun Yahya.

Det er ikke tvil om at dette er et resultat av Koranens visdom og klarhet. Økonomisk vinning har ikke vært et mål for å publisere disse bøkene, men et ydmykt ønske om å hjelpe folk å finne Allahs rette vei. De som oppfordrer andre til å lese disse bøkene, slik at de kan bli bedre tjenere, har gjort dem en ubetalelig tjeneste.

I mellomtiden vil det være bortkastet tid og energi å utrede andre bøker som bare vil skape forvirring og lede dem inn i ideologisk kaos, og det vil helt klart ikke ha noen sterk eller presis effekt når det gjelder å fjerne tvil fra folks hjerter. Det er også bekreftet gjennom tidligere opplevelser. De som tviler, kan straks se at det eneste målet Harun Yahyas bøker har, er å overvinne vantro, og å spre Koranens moralske verdier. Suksessen og påvirkningskraften verkene har, er tydelig hos alle som leser dem.

Det er en ting man bør ha i bakhodet; hovedårsaken til at det fremdeles finnes ondskap, konflikter og andre prøvelser blant majoriteten av mennesker, er at sekulære ideologier er dominerende. Man kan få en slutt på det ved å overvinne ugudelige ideologier og ved å formidle Allahs forunderlige skapelse, og moralen i Koranen slik at folk kan praktisere det. Med tanke på situasjonen i verden i dag, som leder mot en spiral av vold, korrupsjon og konflikter, er det tydelig at det er dette som må til, både raskt og effektivt, før det er for sent.

Av disse grunnene vil bøkene av Harun Yahya ha en ledende rolle. Hvis Allah vil, vil disse bøkene hjelpe menneskene i det 21. århundre til å oppnå fred, rettferdighet og glede, slik vi har blitt lovt i Koranen.

Kjære barn!

- Et eget kapittel er dedikert til kollapsen av evolusjonsteorien fordi denne teorien er basisen alle anti-spirituelle filosofier er basert på. Siden Darwin avviste skapelsen, og dermed Allahs eksistens, har det gjort at folk gjennom 140 år, har begynt å falle fra troen eller begynt å tvile. Det er derfor veldig viktig å vise folk at evolusjonsteorien er et bedrag. Fordi noen av leserne våre bare har mulighet til å lese én av bøkene vi har utgitt, synes vi det er passende å dedikere et av kapitlene til en oppsummering av dette emnet.

- Alle av forfatterens bøker forklarer trosrelaterte emner i lys av vers fra Koranen, og inviterer leserne til å lære seg Allahs ord, og å praktisere dem. Versene blir nøye forklart, slik at det ikke er plass til tvil eller spørsmål hos leseren. Bøkene oppriktige, enkle og flytende stil, appellerer til folk i alle aldre, og fra alle sosiale grupper. Takket være deres effektive og klare fortellermåte, vil heller ikke bøkene virke for lange. Selv de som konstant benekter spiritualitet, vil bli påvirket av det disse bøkene dokumenterer, og kan ikke motbevise sannheten i bøkene innhold.

- Denne, og alle de andre bøkene skrevet av samme forfatter, kan bli lest hver for seg, eller diskutert i grupper. Leserene som gjerne vil lære av bøkene, vil kunne synes at diskusjoner er nyttige, fordi da kan de utveksle tanker og opplevelser med hverandre.

- I tillegg vil det være en god gjerning å hjelpe til med å få bøkene produsert, og få folk til å lese dem, for Allahs skyld. Alle bøkene av forfatteren er veldig overbevisende. Så når man skal fortelle folk om den sanne religionen, vil en av de mest effektive måtene være å oppfordre folk til å lese disse bøkene.

- Vi håper at leseren vil lese gjennom beskrivelsene av forfatterens andre bøker, på baksiden av denne boken. Forfatterens omfattende kilde-materiale om trosrelaterte emner kommer veldig godt med, og er en glede å lese.

- I disse bøkene, i motsetning til mange andre bøker, vil dere ikke finne forfatterens personlige meninger, forklaringer basert på tvilsomme kilder, skrivestiler som mangler respekt og ærbødighet når det handler om hellige emner, eller håpløse, pessimistiske argumenter som skaper tvil i sinnet og avvik i hjertet.

www.harunyahya.com

HARUN YAHYA

**FOTELLINGER
FOR DE
TENKENDE
BARNA
-1-**

Say Your Prayers Before
Prayers Are Said For You

Khatoons Inc.

Publishers and Distributors of Islamic Books

6650 Autumn Wind Circle

Clarksville, Maryland 21029 USA

Phone: (410) 531-9653

1 800 667-7884

e-mail: info@khatoons.com

<http://www.khatoons.com>

Printed by: SECIL OFSET - December 2003

100 Yil Mahallesi MAS-SIT Matbaacilar Sitesi

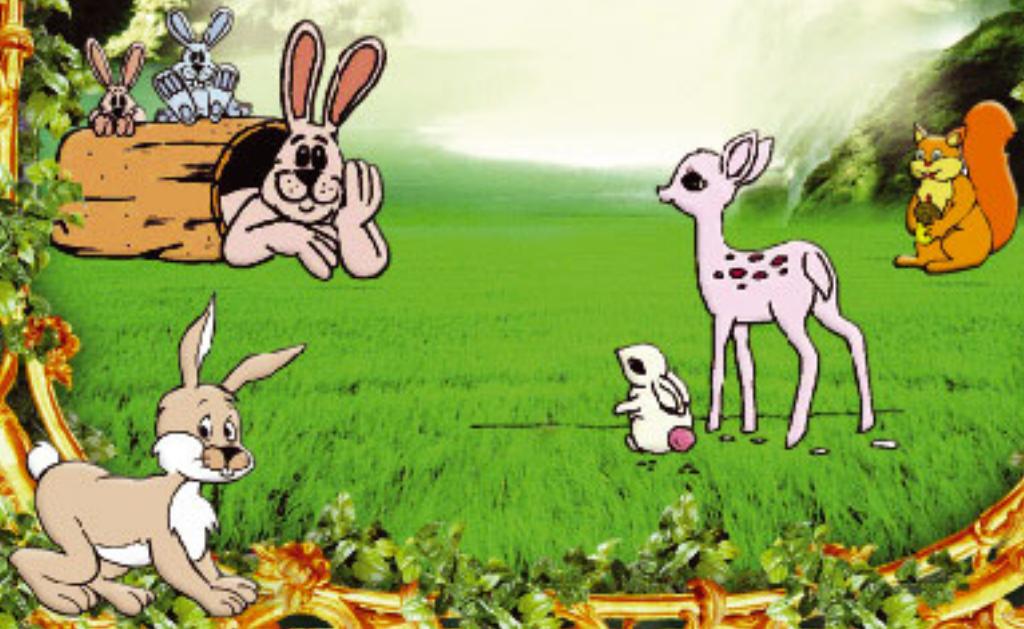
4. Cadde No: 77 Bagcilar-Istanbul

Tél: +90 212 629 06 15

INNHOLDSFORTEGNELSE

Amar og skillpadden	8
Hussein og elefanten	12
Det Rashids Bror Lærte Ham	14
Omar og pingvinen	18
Jamal og papegøyen	20
Det finnes noe godt i alt	22
Ahmad og den glade anden	26
Søte, langhalede ekorn	32
Det er viktig å følge det gode ordet	38
Renslighet blant de troende	42

Naim og den vakre påfuglen	46
Anwar og den lille fuglen	48
Alis lille venn	54
Maqsud og kattungen	60
Sayid og blekkspruten	64
Kamal og sjøhesten	68
Karim og bestefar Hassan	70
Fotosyntese	72
Bestefar Uthman og barnebarnet hans	84
Vårt klasserom	86
Tillegg: Evolusjonsteoriens bedrag	92

AMAR OG SKILPADDEN

En dag holdte Amar på å lese en av sine yndlingsfortellinger: "Haren og skilpadden". Han lo av det som skjedde haren og lærte fra skilpadden hvor viktig det er å bruke hodet og at fysisk overlegenhet ikke kan måle seg med intelligens. Mens han holdte på å tenke på dette, oppdaget han plutselig at skilpadden på siden i boken hadde kommet til liv og begynte å snakke til ham.

Skilpadden begynte med å si: "Hei Amar! Det er veldig bra at du er så ung og likevel flink til å lære av fortellingen om haren og meg."

Amar spurte: "Hvor gammel er du?"

Skilpadden svarte: "Jeg er ikke så ung som jeg ser ut. Jeg er faktisk 45 år gammel. Skilpadder lever cirka 60 år og det finnes til og med en type skilpadder som heter 'Testudo' som kan leve så lenge som 189 år."

"Hva er din yndlingsårstid?" spurte Amar.

Skilpadden svarte: "Varmt vær er veldig viktig for oss for å kunne overleve. Vår kroppstemperatur forandrer seg i takt med lufttemperaturen rundt oss og er vanligvis mellom 0,1 og 0,2 grader lavere enn luften. Vi fordøyer maten vår forttere ettersom temperaturen stiger. Da Allah skapte oss ga Han oss dette kjennemerke

**'Ham tilhører alt i himlene og på jord.
Gud er den Selvtilstrekkelige, den
Lovpriste.'** (Surat alHajj, vers 64)

for å gjøre det lettere å overleve når det er veldig varmt. Vi trenger alle disse gavene Allah har gitt oss, men Han er den Selvtilstrekkelige."

Så lurte Amar på: "Hva er yndlingsmaten din?"

"Vi elsker gule gresskar. Vi har veldig skarpe øyne og vi ser gule farger best. Det betyr at vi lett klarer å finne vår yndlingsmat," svarte skilpadden.

Amar hadde et spørsmål til for skilpadden:

"Går dere i hi om vinteren?"

Skilpadden forklarte: "Ja. Når været blir kaldere, fra oktober av, og maten blir vanskeligere å finne, blir kroppene våre langsommere og vi beskytter oss selv ved å sove i flere måneder. Hjerteslaget vårt synker og pustingen avtar. Vi går i hi fra oktober til mars. Fordi Allah har skapt oss slik trenger vi ikke å være våkne om vinteren mens det ikke finnes noe å spise; det ville være livstruende for oss. Allah har beskyttet oss i generasjoner ved å

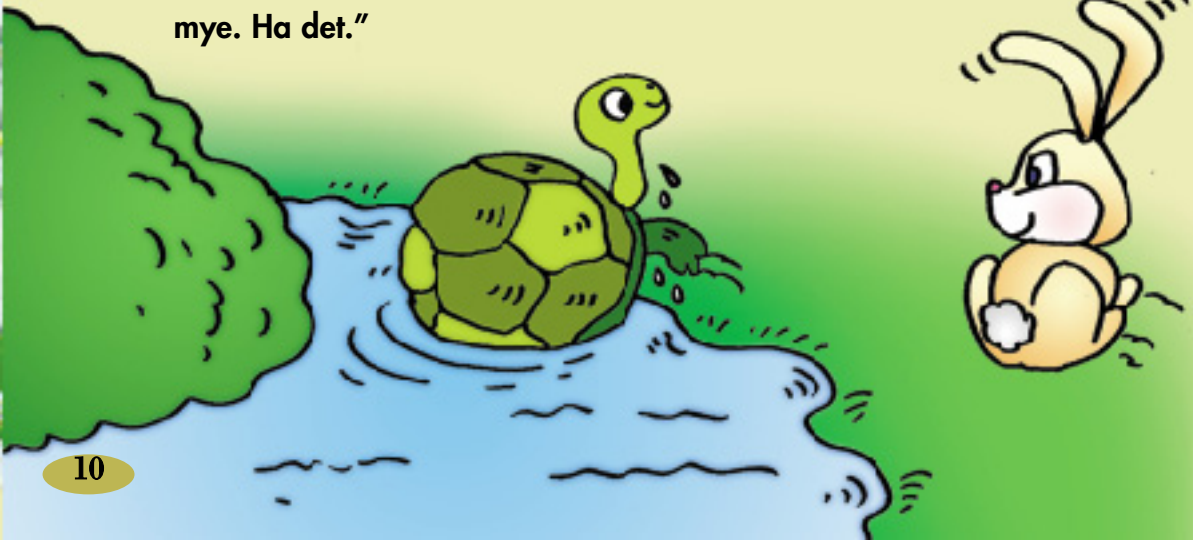

la oss sove på den tiden da vi mest trenger det.”

Amar hadde flere spørsmål: “Jeg vet at du lever på land, men jeg også tror at noen av dere lever i vannet. Kan du fortelle meg om dem?”

Skilpadden smilte: “Du har rett, Amar. Det finnes landskilpadder, ferskvannskilpadder og havskilpadder blant oss. Jeg lever for eksempel på land. Jeg foretrekker marker, myk jord og vingårder. Ferskvannskilpadder, de som holdes i akvariet, liker innsjøer og elvebredder. Havskilpadder lever i varme hav og kommer på land for å legge sine egg. La meg fortelle deg noe interessant om Karetta-skilpadden: Karetta-Karetta drar til varme strender for å legge sine egg. Allah inspirerer de unge havskilpadder som klekkes ut fra eggene til å vende seg mot lyset som reflekteres fra havet. Det betyr at de drar direkte dit de kommer til å leve sitt liv. Hvordan vet disse skilpaddeunger at det beste stedet å leve for dem er havet? Det må være fordi Allah inspirerer dem med denne kunnskapen.”

Amar sa: “Du har rett. Alle som bruker sunn fornuft må være klar over at verden er fylt med Allah sine vidundere. Vi må alltid huske at du og jeg, alle dyr og planter og alt annet er et tegn av Ham. Det var hyggelig å snakke med deg. Takk for at du har fortalt meg så mye. Ha det.”

Storker med sine lange ben

Storker er store trekkfugler som er mellom 1-1,5 meter høye og som har store, hvite vinger. De ser søte ut med sine røde nebb og ben. Storker trekker hvert år i store mengder sørover, fordi de ikke klarer å leve i kalde områder. På denne måten forteller storken oss at det er slutt på de varme sommerdagene. Det er et mirakel at de vet når været er i ferd med å bli kjøligere. Året derpå, når våren er på vei tilbake igjen, begir de seg på nytt på en milevis reise og finner sine gamle reir. Det er selvfølgelig Allah, Som har inspirert dem med en utmerket hukommelse og retningsans.

HUSSEIN OG ELEFANTEN

//Ha det bra, min flinke gutt," sa skilpadden.

En helg tok Husseins mor ham med seg til dyrehagen. Det var første gang han hadde sett so mange forskjellige dyr på et sted. De gikk til elefanthuset. En elefantunge holdte på å snuble over snabelen sin og falt ned. Moren til ungen hjalp ham hver gang det skjedde.

Elefantmoren så at Hussein så på dem og forklarte: "Skjønner du, ungen min er så ung, han vet ikke ennå hvordan han skal bruke snabelen sin. Han skal være med meg i hele 12 år og de første seks måneder skal jeg lære ham hvordan han skal bruke snabelen sin ordentlig."

Hussein svarte: "Jeg har ofte lurt på hva elefanter bruker snablene sine til. Puster dere gjennom dem?"

Elefantmoren sa til ham: "Det er snabelen vår som gjør oss forskjellig fra alle andre dyr. Neseborene våre er på tuppen av snabelen og vi bruker snabelen for å bringe mat og vann til vår munn. Vi plukker opp ting og lukter med den. Vi kan holde opp til fire liter vann i den. Og visste du at vi til og med klarer å plukke opp en bit teliten ert? Vi fikk snablene ikke rent tilfeldig. De var en gave fra barmhjertigheten til Den Allmektige Allah, Som har skapt alt."

Så spurte Hussein: "Hvordan klarer du å finne nok mat?"

Elefantmoren forklarte: "Vi er de største dyr på Jorden. En elefant spiser hver dag cirka 330 kilo planter. Vi må bruke 16 timer per dag for

å spise.”

Hussein kom på et spørsmål til: “Hva med tennene deres?”

Elefantmoren svarte: “Som du kan se har jeg to lange skarpe tenner på hver side av munnen. Vi forsvarer oss med disse tenner og bruker dem også for å grave hull for å finne vann. Selvfølgelig slites tennene vår ned fra all det arbeidet og derfor har Allah gitt oss en spesiell gave. En ny tann vokser bak den for å erstatte den gamle, slitt en. Fordi Allah har skapt oss på denne måten er vi i stand til å få en ny tann og bruke den når det trengs.”

Hussein tenkte et øyeblikk: “Du er sikkert sulten, magen din rumler.”

Elefantmoren smilte: “Vi lager disse lyder for å kommunisere med hverandre. Vi klarer å snakke med hverandre selv om vi er fire km fra hverandre.”

Hussein ble litt forvirret: “Hvordan snakker dere da med hverandre?”

Elefantmoren sa: “Allah har skapt et spesiell organ som befinner seg i pannen vår. Det lager lyder som mennesker ikke kan høre. Så snakker vi i en kode som andre dyr ikke kan forstå og vi kan høre hverandre på lang avstand. Som du kan se vises Allahs fantastiske skapelse seg veldig tydelig i oss elefanter. Ikke glem at vi må tenke på disse tingene og at vi alltid må være takknemlig ovenfor Allah.”

Hussein nikket: “Takk for at du har fortalt meg alle disse tingene. Nå må jeg gå tilbake til min mor.”

“Ha det Hussein,” sa elefantmoren.

På vei tilbake til sin mor lurte Hussein på noe: “Hvem vet hvor stor Allahs undrer er hos andre dyr?”

Det Rashids bror lærte ham

Rashid gikk en dag til busstoppen på veien hjem fra skolen. Mens han ventet der, hørte han tilfeldig på en samtale til en gruppe barn. En av dem snakket med høy stemme mens han pekte på skjorten sin og en elektrisk bil han holdt i hånden. Samtalen fikk ytterlig hans oppmerksomhet og han klarte å forstå hva de snakket om.

Navnet til gutten som snakket så høyt var Asim. Han fortalte vennene sine om sine dyre klær og de lekene han nylig hadde fått. Da Rashid kom hjem klarte han ikke å glemme det gutten hadde sagt. Og da hans bror Zubair la merke til at Rashid var dyp i sine tanker, satte han seg ned ved siden av ham.

“Hva skjer, Rashid? Hva tenker du på?” spurte han.

R a s h i d svarte: “Jeg så en gutt på veien hjem. Han snakket til vennene hans om sine flotte klær og fine leker. Han var virkelig

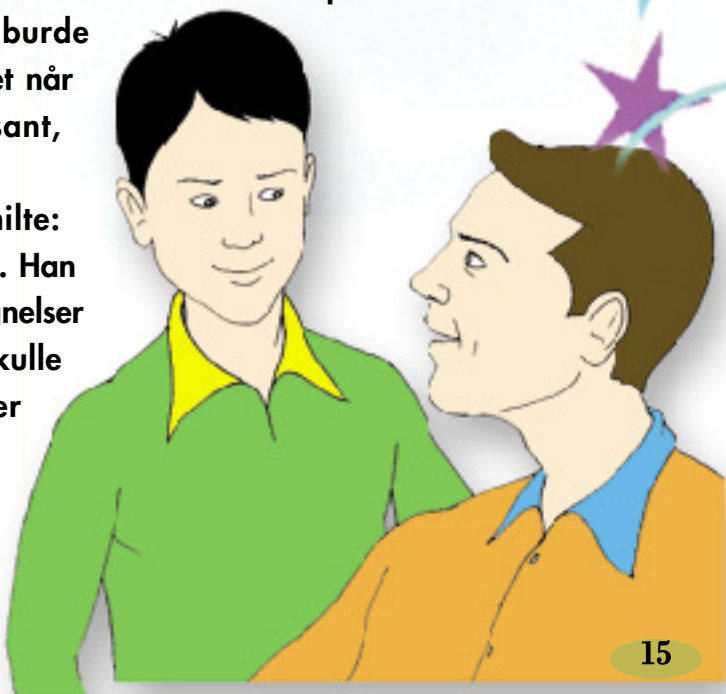

ubetenksom; han brydde seg ikke om at noen av vennene hans ikke hadde råd til å kjøpe slike ting. Jeg syntes at oppførselen hans var helt feil.”

Zubair var enig: “Du har rett, Rashid. Det han gjorde var slett ikke riktig. Allah har gitt oss alle forskjellige velsignelser. Det at en person har flere fine ting, er penere eller mer vellykket, er ikke bare hans fortjeneste. Allah har gitt oss disse tingene for å sette oss på prøve og for å se hvordan vi oppfører oss når vi får disse velsignelser. Oppførselen som Allah gleder seg over mest er når en person ikke glemmer at Allah har gitt ham alt han har. Vi må ikke skryte av eller være bortskjemt på grunn av de velsignelser Allah har gitt oss; vi bør alltid være beskjedne. I alle fall er det Shaytan som får oss til å bli stolte. Husker du verset vi leste i går som handlet om dette? Allah sier til oss: ‘Dette for at dere ikke skal være bedrøvet over det som går dere forbi, og ikke fryde dere for meget over det dere får. Allah liker ikke den innbilske skrythals.’ (Surat alHadid, vers 23)”

Rashid nikket: “Så, vi burde ikke bli bortskjemt av det Allah har gitt til oss, og vi burde ikke bli trist eller skuffet når vi mister noe. Ikke sant, Zubair?”

Zubair smilte: “Nettopp! Allah eier alt. Han gir oss så mange velsignelser som Han vil gi oss. Skulle disse være mange eller få, alle er del av prøvene fra denne verden.”

'Gud har brakt dere frem fra mors liv, mens dere intet visste. Og Han har gitt dere hørsel, syn og forstand, slik at dere måtte vise takknemlighet.'
(Surat anNahl, vers 78)

Rashid hadde et spørsmål til sin bror: "I et vers sier Allah: 'La ikke dine øyne dvele ved det Vi lar noen nyte, som pryde for jordelivet, for derved å sette dem på prøve. Herrens underhold er bedre, og mer varig.' (Sura Ta Ha, vers 131)

Det Asim gjorde var feil, men var det ikke like feil av vennene hans å være så imponert og oppføre seg på en måte som Allah ikke elsker? Selv om det er Allah som har gitt oss klær, mat, hjem og bil, er det å være bortskjemt egentlig ganske ydmykende, ikke sant?"

Zubair tenkte en liten stund: "Absolutt! Det er den riktige måten å forklare det på. La meg gi deg en historie fra Koranen. Allah gir oss eksempelet av to menn. En av dem eide to hager. Allah fylte hver hage med dadler og diverse grøde. Da tiden var moden ga begge hager høy avkastning. Det strømmet en elv mellom disse to hager og derfor hadde mannen frukt i overflod. Når hage-eieren snakket til sin venn pleide han å ydmyke ham ved å si: 'Jeg er mer velstående enn du, og

sterkere med hensyn til husfolk!' (Surat alKahf, vers 34)

Mens han brasket seg med alt det han eide, pleide han å dra til hagen sin og idet han viste den til sin venn pleide han å si: 'Jeg tror ikke dette noen gang vil forgå! Jeg tror heller ikke at timen inntreffer. Og om jeg bringes tilbake til Herren, så vil jeg nok finne et bedre oppholdssted enn denne hagen!' (Sura alKahf, vers 35-36)

Vennen hans advarte ham: 'Hvorfor sa du ikke da du gikk inn i hagen din: Som Gud vil! Det finnes ingen makt, unntatt hos Gud? Om du mener at jeg er mindre enn deg i gods og avkom, så vil kanskje Han gi meg noe som er bedre enn hagen din...' (Sura alKahf, vers 39-40)

Eieren til hagene tok disse advarsler ikke på alvor og til slutt straffet Allah ham. En natt sendte Han en storm for å ødelegge avlingene hans. Da eieren til hagene stod opp neste morgen og oppdaget at han hadde mistet sine dyrebare avlinger, forstod han at Allah har endeløs makt og at Han har makt over alt. Vi må aldri glemme denne historien, Rashid, og vi burde alltid oppføre oss på den måten som den forteller oss."

'Gud har brakt dere frem fra mors liv, mens dere intet visste. Og Han har gitt dere hørsel, syn og forstand, slik at dere måtte vise takknemlighet.' (Surat anNahl, vers 78)

OMAR OG PINGVIN

En kveld før Omar skulle legge seg, så han med sin far på TV et dokumentarprogram. Programmet var helt og holdent om dyrelivet, og han var overrasket over hvordan noen dyr overlever i de mest vanskelige forhold.

Da han la seg tenkte han på det han hadde sett. Han forestilte seg at han levde der disse dyrene levde, og brått befant han seg på et sted som var fullstendig dekket av snø. Han begynte å vandre omkring. Plutselig hørte han en stemme som sa: "Velkommen, Omar!"

"Hvem er du?" spurte Omar.

"Jeg er en pingvin," fikk han svaret tilbake. Vesenet som snakket liknet akkurat som om det var kledd i en smoking. Omar husket med en gang hva det var. En del av dokumentaren han hadde sett med sin far denne kvelden, var om pingviner.

"Åh ja," sa Omar: "Jeg har nettopp sett noe om ditt liv på TV. Det fryser virkelig her. Blir du aldri kald?"

Pingvinen svarte: "Dette er Sørpolen og temperaturen kan gå så lavt som til -88 grader Celsius. Mange dyr ville dø i en slik kulde, men vi har ingen problemer med å leve her, og det er bare fordi Allah har gitt oss noen spesielle evner. På grunn av en tykk fett-

lag vi har under huden, blir vi ikke så mye påvirket av kulden som andre dyr. Og når vinteren kommer, går vi litt lengre sørover langs kysten.”

Omar husket det: “Det betyr at dere trekker! Hvilken andre evner har dere som jeg ikke vet om? For eksempel fortalte dokumentaren om at dere er veldig forsiktige med eggene deres til babyene klekkes ut. Kan du fortelle meg om det, vær så snill?”

Pingvinen smilte: “Selvfølgelig. Ulik mange dyr er det heller han - enn hun - pingvinen som ruger på eggene. De gjør dette ved -30 grader Celsius, i 65 dager uten å bevege seg i det hele tatt. I mellomtiden drar pingvinmoren for å lete etter mat for babyen som skal bli klekket ut. Etter at pingvinungene er kommet ut av eggene, tilbringer de deres første måneder på føttene til moren og faren. Hvis de skulle dra derfra for bare to minutter ville de fryse i hjel.”

Omar nikket: “Det betyr at du virkelig må være forsiktig da?”

Pingvinen svarte: “Allah har lært hvert dyr hvordan det skal oppføre seg. Vi bare gjør som Allah har inspirert oss til å gjøre.”

Omar sa seg enig: “Herren Vår har lært hvert dyr hvor og når det må slå seg ned, og hvordan det finner mat. Livet til dere pingviner er et godt eksempel på dette.”

Pingvinen snudde seg: “Du finner mange forskjellige eksempler i andre skapelser. Familien min venter på meg, så jeg må dra og nå er jeg redd.”

Plutselig hørte Omar lyden av en bjelle. Det var morgen og vekkerklokken hans gikk. Det var da han forstod at den lille reisen hans hadde bare vært en hyggelig drøm.

JAMAL OG PAPEGØYEN

Jamal hadde alltid ønsket seg en fugl som kjæledyr. Han trodde ikke sine egne øyne den dagen faren hans kom hjem med et stort bur. Han tok bort overtrekket og så en klar gul og purpur papegøye. Jamal var kjempeglad. Denne første kvelden hadde Jamal og papegøyen en lang samtale.

Jamal sa: "Hei, pene papegøye! Jeg vil gjerne gi deg god mat, så jeg må lære meg alt om deg. For det første, kan du fortelle meg hva yndlingsmaten din er?"

"Favorittmaten min er frø," sa papegøyen.

"Hvordan spiser du det?" spurte Jamal.

Papegøyen forklarte: "Jeg kan holde maten i begge mine føtter og spise det som om jeg spiser en sandwich. Jeg er veldig flink til å åpne de to halvpartene av en nøtt med tungen min. Det faktum at jeg klarer å tilfredstille min sult på denne måten, er en nåde og velsignelse fra Allah."

Så spurte Jamal: "Jeg er veldig nysgjerrig. Hvordan fikk du disse utrolig pene farger på fjærene dine?"

"Som alle dyr," sa papegøyen, "kommer disse dype farger fra en stoff som blir lagret i fjærene fra det øyeblikket de blir formet. Det stoffet gjør at fargene får vise seg når lyset reflekteres av fjærene. Visste du at mine fjær blir erstattet av nye når jeg mister dem? Og hver gang de vokser ut på nytt har de samme farge. Dette er ett bevis til av fullkommenheten av Allahs skapelse."

**'Han er Gud, Skaperen, Fornyeren,
Formeren! ...' (Surat alHashr, vers 24)**

Jamal nikket: "Det er virkelig fantastisk! Kan du også etterligne lydene du hører? Hvordan gjør du det?"

"Jeg kan etterligne lydene jeg hører, men jeg kan ikke forstå betydningen. Dette skjer også ved Allahs vilje. Hvordan ellers kunne et vesen som jeg uten noen som helst intelligens eller vilje utvikle den evnen å etterligne lyder? Bare Vår Allmektige Herre har makten til å skape en slik fargerik snakkende fugl som meg. Det er Han Som skaper alt så perfekt," forklarte papegøyen.

Jamal smilte: "Min beundring for Den Allmektige Allah vokser etter som jeg ser på deg. Jeg skal også gjøre mitt beste for at du skal ha det hyggelig. Så, en gang til, 'velkommen hjem, pene papegøye.'"

"Husk," sa papegøyen, "det beste vi kan gjøre når vi ser hvor perfekt skapelsen av universet er, skapt av Vår Allmektige Herre, å tenke over Hans storhet, og takke Ham og alltid holde Ham i tankene våre.

DET FINNES NOE GODT I ALT

Ali er en flink elev på barneskolen. Læreren og vennene hans liker ham veldig godt. Han er alltid organisert, han respekterer moren og faren sin og de som er eldre enn ham selv, men han overreagerer når noe skjer med ham, og han bekymrer seg over ting som ikke har skjedd enda. For eksempel: Når det er eksamener på skolen, er han alltid redd for å få dårlige karakterer, og han bekymrer seg veldig mye, selv om han har lest godt på forhånd. Dette gjør det ofte vanskelig for ham å konsentrere seg, og noen ganger har han til og med gitt feil svar på oppgaver han egentlig kan. Når det er noe Ali ikke greier å gjøre, eller når ting ikke skjer slik han vil, blir han fort trist og føler at ting er håpløse. Han blir veldig sint på seg selv, og forstår ikke hvorfor han ikke greier det, eller hvorfor ting ikke utvikler seg slik han ville.

En dag var Ali veldig glad og spent da han gikk hjem fra skolen. Moren hans holdt på å lage middag på kjøkkenet da han kom hjem. Han fortalte straks moren sin hva som hadde skjedd på skolen.

“Mamma,” sa han spent: “Vi skal på piknik med skolen til helgen. Vi skal ha god mat, spille ball, gå tur, synge sanger og spille spill. Er ikke det bra, eller?”

“Jo, Ali, det er veldig gode nyheter,” smilte moren hans. “Kom nå, vask hendene dine og begynn på leksene.”

Ali gjorde som moren sa. Han vasket hendene og ansiktet sitt, og begynte å jobbe med leksene, men han var fremdeles veldig spent. Han tenkte på hvor morsomt de ville ha det på pikniken. Plutselig begynte han å tenke: "Hva hvis jeg er syk i helgen? Da kan jeg ikke dra på pikniken. Jeg må holde meg hjemme i sengen min mens vennene mine spiller ball." Det gjorde ham veldig deprimeret. All gleden hadde forsvunnet. Han fortsatte å tenke mens han gjorde leksene sine.

Alis pappa kom hjem rundt middagstider. Alis mamma ropte at det var middag. De satte seg ned ved bordet sammen. Ali var stille og dyster på grunn av alle de vonde tankene han hadde. Moren hans ble veldig overrasket over forandringen hans. Alis pappa la også merke til hvor dyster han var. Som vanlig begynte de å snakke sammen.

"Hva gjorde du på skolen i dag?" spurte faren hans.

"Vi lærte noen nye ting, pappa," svarte Ali: "I mattetimen gikk jeg opp til tavlen og løste oppgaven læreren gav oss."

“Skal du ikke fortelle faren din de gode nyhetene du fikk I dag, Ali?” spurte moren hans.

“Vi skal dra på piknik til helgen, pappa.”

“Det er gode nyheter, Ali,” smilte faren, “men du ser ikke ut som om du er så glad for det.”

Moren hans la til: “Du var så glad da du kom hjem fra skolen, men nå ser du trist ut.” Ali svarte, “Ja, jeg var glad, men så ble jeg deprimert av tanken på det.”

“Hvorfor er du deprimert, Ali?” spurte faren hans.

Ali fortalte ham hvorfor: “Hvis jeg blir syk til helgen, kan jeg ikke dra på piknik, og da blir jeg så trist.”

Moren hans prøvde å trøste: “Ali, du er jo ikke syk akkurat nå, og vi kan ikke vite hva som vil skje senere. Synes du det er riktig å være lei deg for noe som kanskje, eller kanskje ikke vil skje?”

Faren hans fortsatte:

“Se her Ali, det er fordi Shaytan putter disse vonde tankene i hodet ditt som gjør at du er urolig for noe som ikke har skjedd enda. Dette kalles å være engstelig. Alle vonde tanker vi får, eller all

nervøsitet vi føler, er bekymringer som er sendt fra Shaytan. I Koranen forteller Allah oss hva vi skal gjøre når dette skjer: 'Og hvis en inngivelse fra Satan trenger seg på deg, så søk tilflukt hos Gud. Han hører, vet.' (Surat alA'raf, vers 200)"

"Ali," sa moren hans, "med én gang du får disse tankene, må du vende deg til Allah og be."

Faren hans fortsatte: "Allah har på forhånd bestemt hva som skal skje i livene våre, og Han vil alltid det beste for oss. Hvis du ikke kan dra på pikniken, så er det helt sikkert til det beste for deg. Noen mennesker glemmer at det finnes noe godt i alt, og blir deprimert på grunn av noe som skjedde med dem, men det kan godt hende at Allah har beskyttet dem mot noe som er verre. Likevel tenker de ikke på den måten, så de er alltid nervøse og deprimerte."

Ali nikket: "Ja, nå skjønner jeg. Fra nå av, når jeg begynner å tenke vonde tanker, skal jeg vende meg til Allah og takke Ham fordi Han gir meg det beste av alt."

Ahmad og den GLADE ANDEN

Ahmad hadde dratt med familien sin for å besøke bestefaren hans i helgen. Som vanlig før middag, tok Ahmads bestefar ham med i parken. Da de kom frem til parken, var Ahmad veldig glad for å se at det svømte ender i dammen. Bestefaren hans visste at Ahmad virkelig likte ender, så han hadde tatt med noe de kunne mate dem med. Han gav det til Ahmad, og de satte seg sammen på en benk. Så løp Ahmad bort til endene.

“Hei, sa han: “Mitt navn er Ahmad. Jeg tok med litt mat til dere.”

En av endene sa: "Hei Ahmad, tusen takk."

"Jeg tenkte på noe", sa Ahmad. "Hvordan finner dere mat hvis ingen her gav dere mat, eller hvis dere bodde et sted hvor det ikke var noen mennesker?" Anden svarte:

"Vi ender forlater sjelden vannet når vi bor i villmarken. Vi får maten vår fra vannet."

"Men jeg ser ingen mat i vannet hvor dere svømmer," sa Ahmad, litt forbauset.

Anden forklarte: "Vi har flere måter å få maten fra vannet på. Noen ender holder seg på overflaten og spiser planter og insekter. Andre dypper hodet og den fremste delen av kroppen sin under vannet og ser etter mat med halen i været. Det er også noen som dykker helt under vannet og ser etter mat på den måten."

Ahmad hadde enda et spørsmål: "Hvorfor er dere i vannet hele tiden? Hvorfor går dere ikke rundt på land?"

"Svømmehuden på føttene våre gjør det lett for oss å svømme i vannet, og vi svømmer veldig raskt, men det er vanskelig for oss å gå på land," fortalte anden ham.

Ahmad spurte anden: "Jeg må bruke svømmeringer for at jeg ikke skal synke. Hvordan greier dere å holde dere på overflaten så lenge?"

"Akkurat som du ikke trenger å røre på deg for å holde deg på overflaten når du bruker svømmeringer, gjør luften i kroppen våre slik at vi flyter på overflaten," svarte anden. Ahmad var fremdeles forvirret: "Jeg kan ikke dykke når jeg bruker svøm-

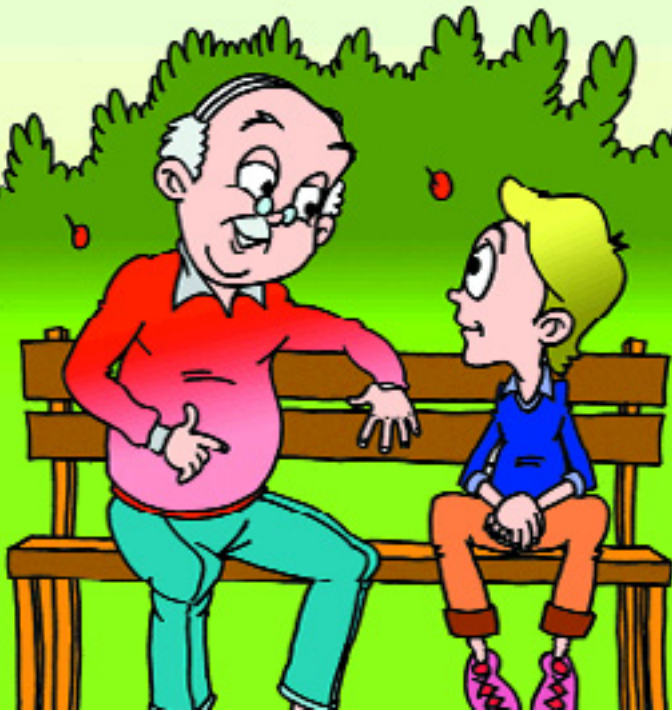
meringer. Hvordan greier dere å gjøre det?"

"Vi har luftsekker i kroppene våre som ser ut som små ballonger", svarte anden. "Når disse sekkene er fylt med luft, vil det gjøre at vi holder oss på overflaten, og når vi vil dykke under vannet, pumper vi luften ut av sekkene. Derfor kan vi dykke, fordi det er mindre luft i kroppene våre."

"Så dere kan holde dere på overflaten av vannet, dere kan dykke under den, og dere kan svømme fint," sa Ahmad.

Anden fortsatte: "Det er på grunn av svømmehuden at vi kan svømme så lett. Når vi beveger føttene våre forover eller bakover i vannet, vil huden på føttene strekke seg, og det gjør at vi får mer kraft i svømmetakene."

"Akkurat som svømmeføttene voksne bruker når de drar for å svømme om sommeren, slik at de kan svømme raskere og lettere!" utbrøt Ahmad.

“ Akkurat, Ahmad,” samtykket anden. “Hvis menneskeføttene deres var sånn, ville dere ikke kunne gå komfortabelt, men siden vi er fugler som lever i vannet, vil formen på føttene våre gjøre det lett for oss å svømme og finne mat selv.”

“Alle ender ser like ut, så hva er forskjellene mellom dem?” spurte Ahmad.

“Vi ser like ut alle sammen,” samtykket anden: “Men det er flere forskjeller mellom ulike typer ender. Hannene har mye mer skinnende fjær enn hunnene. Dette er en viktig beskyttelse for hunnen når hun sitter i redet og skal ruge. På grunn av de kjedelige fargene hennes, kan ikke fiendene se henne, og derfor er hun mye tryggere når hun sitter der. De kjedelige fargene til hunnen som går i ett med bakgrunnen, gjør det vanskelig å se henne selv på kort avstand.”

“Så hva skjer hvis fienden kommer nærme redet?” spurte Ahmad.

Anden forklarte: “Hannene avleder oppmerksomheten bort fra hunnene og reiret ved hjelp av de fargerike og skinnende fjærene. Når en fiende nærmer seg redet, vil hannen straks fly opp i luften mens han lager mye lyd og gjør alt han kan for å jage inntrengeren bort.” Akkurat da så Ahmad

noen andunger som svømte i vannet. Han var forbløffet over at de var så små, men likevel kunne svømme så bra.

Han spurte: "Hvordan lærer andungene å svømme så raskt?"

"Kun noen få timer etter at de har klekket, lærer andungene å finne veien til vannet for å svømme og spise," fortalte anden ham.

Ahmad lurte på hva som ville skje med ham hvis de lot ham være i vannet noen få timer etter at han var født. Han ville helt sikkert ikke kunne svømme; han ville svelget mye vann og dø. Han tenkte på hvor perfekt Allah har skapt endene sånn at de kan leve, svømme og spise i vannet.

Ahmads bestefar reiste seg fra benken og stilte seg ved siden av ham.

"Bestefar," sa Ahmad: "Ender kan svømme veldig bra, ikke sant? Også er de så søte!" Bestefaren hans var enig: "Ja, Ahmad. Vi trenger bare studere én av deres ferdigheter for å se hvor perfekt Allah har skapt hver eneste levende ting. Visste du at ender også kan fly? Når de flyr, skifter de hele tiden retning slik at de ikke skal bli tatt av ville fugler."

"Hvordan vet endene at de må skifte retning hele tiden for å slippe unna rovdyr, bestefar?" spurte han.

Bestefaren fortalte ham: "Akkurat slik som Allah har

gitt spesielle ferdigheter til andre dyr, har han gitt denne til de søte endene slik at de kan beskytte seg selv. Allah skaper det Han vil. Det er et vers om dette i Koranen: 'Gud har skapt alle vesener av vann, noen går på buken, noen på to ben, og noen på fire. Gud skaper det Han vil. Gud evner alt.' (Surat anNur, vers 45) Kom nå, Ahmad," sa han: "Middagen er snart klar. Vi bør begynne å gå hjemover."

"Ok, bestefar. Jeg kan fortelle deg alt det jeg lærte om ender på veien hjem!"

"Virkelig?" spurte bestefaren hans. "Hvor lærte du alt det?" Ahmad blunket til en av endene i vannet og sa ha det. Så tok han hånden til bestefaren sin og forlot endene. De gikk hjem sammen og snakket om hvor perfekt Allahs skapninger er, og takket for det.

Ender

Når de flyr, kan ender, slik som geparder, bevege seg like fort som en bil. De vil hele tiden endre retning når de flyr, slik at de ikke skal bli tatt av rovdyr, og når de må dykke under vannet, gjør de det så raskt at jegere har store vanskeligheter med å skyte dem.

Søte, langhalede ekorn

Bilal og Dawud var to venner som gikk veldig godt overrens med hverandre. De hadde akkurat lest en bok om dyr og likte den veldig godt. Så spennende det hadde vært om de kunne bli bedre kjent med disse dyrene! Den kvelden snakket de med familiene sine og overtalte dem til å dra på tur til landet til helgen. På veien stilte de mange spørsmål om dyrene de skulle se der. Straks de kom ut av bilen, begynte de å løpe mellom trærne.

Familiene deres satt på benkene og begynte å snakke. Bilal og Dawud spurte om de fikk lov til å gå rundt, siden de var så spente på å få se noen dyr. Etter å ha gått et lite stykke, merket de noen bevegelser i trærne.

“Dawud, se der!” sa Bilal. “Jeg tror det er et ekorn!”

“Kom igjen!” sa Dawud, “la oss ta en nærmere titt.” Det var faktisk en ekorn, og den sa:

“Dere virker som to

veldig nysgjerrige gutter. Jeg kan fortelle dere det dere vil vite.”

“Ja, gjerne fortell oss det,” sa Dawud.

“Jeg lurer på hvorfor du har så lang hale,” sa Bilal.

“Først av alt,” begynte ekornet: «kan jeg bevege meg i mange retninger opp i trærne. For eksempel kan jeg lett klatre i trær, på grunn av de skarpe klørne mine. Jeg kan løpe rundt blant greinene, løpe oppned, og til og med gå oppned. Min familie og jeg kalles ‘grå ekorn’, og vi kan lett hoppe fra et tre til et annet som er fire meter unna. Vi kan hoppe i luften som om vi flyr; vi kan åpne armene og benene våre slik at vi glir gjennom luften. Vi gjør halen flat for å få balanse, og bruker den som et ror for å få riktig retning.”

Dawud sa: “Jeg har lest i en bok at noen ekorn kan fly. Trenger flygende ekorn kun en lang hale for å kunne fly?”

“Ja,” svarte ekornet. “i Australia finnes det noen typer

ekorn som kan fly. De er mellom 45 og 90 cm lange. De beveger seg fra et tre til et annet med lange hopp. I stedet for vinger, har de fleksibel hinne som gjør at de kan bevege seg blant trærne som glidere. Hinnen vil strekke seg fra forbeina og helt opp til bakbeina deres. Et flyvende ekorn kan hoppe fra stammen på et tre. Med huden strukket og med utseendet som en glider, kan den bevege seg over 30 meter i ett eneste hopp. Enkelte ganger har de også blitt observert mens de har hoppet 530 meter på seks hopp, en etter en."

"Hvordan greier de å regne ut avstandene når de hopper mellom trær som står så langt fra hverandre?" lurte Bilal på. "For å lande på det riktige stedet, må de regne, fordi selv en liten feil kan gjøre at de faller ned."

Ekornet samtykket: "Helt sant. Når vi hopper, sikter vi mot de tynne greinene, og vi må hoppe veldig forsiktig for å lande på akkurat det riktige stedet. For å kunne gjøre det, må vi bruke bakbeina, våre skarpe øyne som er veldig gode for å beregne avstander, de sterke klørne våre og halene, som hjelper oss å holde balansen. Den Ene som har gitt oss disse ferdighetene og har lært oss å bruke dem, er vår Allmektige Gud. Hvis ikke hadde det virkelig vært umulig for oss å holde på retningen og beregne høyden

på trærne og avstanden mellom greinene.”

Dawud spurte: “Bruker dere halene til andre ting?”

Bilal la til: “Jeg så en dokumentar en gang. Små dyr mister varmen fra kroppene sine når de ikke beveger seg. I kaldt vær er det en fare for at de fryser i hjel, spesielt når de sover, men som med alle andre dyr, har Allah gitt ekornene en måte å beskytte seg på i tøft vær. Ekorn har tykk pels på halene som de kan pakke seg inn i, og de kan krølle seg sammen til en ball. Den tykke halen fungerer som en vinterkåpe som beskytter dem fra å fryse i hjel mens de sover i kaldt vær.”

“Ja, det er sant.”, samtykket ekornet. “I kaldt vær vil halen vår holde oss varme, men halen har også en annen funksjon. Som med andre dyr, har ekorn også ulike måter å kommunisere med hverandre. Se for eksempel på de røde ekornene. Når de ser en fiende, rister de på halene sine og lager opprømte lyder.”

Dawud pekte: “Se på hvor mange nøtter dere har samlet. Dere må være veldig sultne.” Ekornet fortsatte: “Det er vanskelig for oss å finne mat om vinteren, så vi forbereder

oss for vinteren ved å samle mat om sommeren. Vi må være veldig forsiktige når det gjelder lagringen av maten. Vi kan ikke lagre frukt fordi den blir dårlig så fort. For å slippe å gå sultne om vinteren, må vi bare samle nøtter, kongler og liknende typer mat som vil holde. Skjøenner du? Jeg vil legge til side disse nøttene slik at jeg kan spise dem til vinteren.”

Dawud la til: “Det er Allah som lærer alle skapningene hvordan de skal finne og lagre maten sin; det er Han som gir mat til alle skapningene Han har skapt. Et av Allahs navn er ‘Forsørgeren’, fordi Han gir mat til hvert eneste vesen Han har skapt. Koranen forteller oss hvor barmhjertig og medfølende Allah er: ‘Hvor mange dyr er det ikke som ikke fører med seg det de trenger? Gud underholder dem, og dere. Han er den Hørende, den Allvitende.’ (Surat al’Ankabut, vers 60)”

Ekornet sa videre: “Allah har gitt hver eneste skapning Han har skapt ferdigheter for å hjelpe dem å tilpasse seg miljøet de lever i. Det er ikke nok for oss å finne mat og lagre det; når vinteren kommer må vi også finne tilbake til stedet hvor vi har lagret det. Vi kan gjøre det på grunn av utmerkede luktesansen

vår Herre har gitt oss. Vi kan til og med lukte nøtter som er dekket med et 30 cm tykt lag med snø. Vi lagrer maten vi samler på mer enn ett sted, men senere glemmer vi hvor vi har lagt det. Likevel

er det en grunn til at Allah gjør at vi glemmer det. Med tiden vil nye trær vokse frem fra maten vi har lagret under bakken i skogen.”

Bilal hadde tenkt på noe: “Nøtter og kastanjer har veldig harde skall. Vi bruker nøtteknekkere til å åpne dem. Hvordan kan dere ekorn åpne dem uten nøtteknekkere?”

“Vi har tenner som er skarpere og sterkere enn tennene til noe menneske”, forklarte ekornet. “Fortennene våre gjør at vi kan knuse selv harde ting, og i mellomrommet bak disse er jekslene. Takket være de skarpe tennene våre, kan vi knuse skallet på alle nøtter, uansett hvor hardt det er.”

“Skader det tennene deres?” spurte Dawud.

Ekornet forklarte: “Her også kan dere se den perfekte harmonien som eksisterer mellom alt i skaperverket til vår Herre. Hvis våre tenner brekker eller slites ned, vil nye vokse ut. Allah har gitt denne ferdigheten til alle vesener som må gnage maten sin, slik som oss.”

Bilal la til: “Koranen forteller oss om skjønnheten og fullkommenheten til vesenene Allah har skapt: ‘Og i deres egen skapelse, og i det Han har spredt ut av alle slags dyr, er jærtegn for folk som har troens visshet.’ (Surat alJathiyya, vers 4)”

Dawud samtykket: “Vi må huske på at Allah har kontroll over alt hele tiden. Vi burde takke Ham for hver eneste velsignelse Han har gitt oss, be om at vi får være Hans elskede tjenere og be om Hans tilgivelse.”

“Ja, du har helt rett,” sa Bilal. “Det begynner å bli sent, Dawud. La oss gå tilbake nå. Tusen takk alt du fortalte oss, lille ekorn.”

“Ha det bra, mine små venner,” sa ekornet.

DET ER VIKTIG Å FØLGE DET GODE ORDET

Anas var en snill, veloppdragen og hardtarbeidende gutt. Av en eller annen grunn måtte faren flytte til en annen by, og Anas måtte forlate alle vennene sine. Straks etter at Anas og foreldrene hans hadde flyttet inn i den nye leiligheten deres, kom naboene i de andre leilighetene på besøk. Anas ble veldig glad, fordi det var flere barn der på samme alder som han selv. Anas likte de nye vennene sine veldig godt, og med tiden ble de gode venner, men det var en yngre gutt i gruppen som het Irfan, som alltid ødela det de holdt på med, fordi han ville at de skulle spille det han ville; og

oppførte seg slemm mot dem hvis han ikke fikk viljen sin.

En dag, da alle guttene lekte i hagen, kom Irfan og ville leke med dem. De lekte med en av Anas' nye leker. De andre ble engstelige da han kom, fordi de visste at hver gang han ble med, ville det ende med krangel, så denne gangen nektet de ham å være med i leken. Irfan ble veldig sint; han tok Anas' nye leke, hev den på bakken og ødela den. Anas ble veldig oppskaket, og han og vennene hans begynte å krangle med Irfan. Onkel Afsar hørte lyden av guttenes stemmer, og tittet ut av vinduet. Han var veldig glad i guttene, brukte mye tid på dem, og snakket ofte med dem om Allah, de velsignelsene Han gir oss, og ulike typer tilbedelse vi som muslimer skal gjøre. Da han så at guttene kranglet, gikk han med én gang bort til dem. Irfan gråt. Guttene fortalte onkel Afsar hva som hadde skjedd, og alle satte seg ned i hagen og snakket.

Anas forklarte: "Onkel Afsar, vennene mine og jeg har alltid gått godt overens, og leker sammen uten å krangle, men Irfan ødelegger alltid, og vi vil ikke være venn med ham lenger."

"De vil ikke gjøre det jeg vil," klaget Irfan.

Onkel Afsar sa: "Kom igjen gutter! Vi har alle lyst til å ha det bra og leve et trygt liv, og finne vennskap og lykke der vi kan, men det er ikke alltid nok å ønske seg disse tingene, og vi kan ikke alltid vente på at noen skal gi dem til oss. For å kunne leve i et trygt og godt miljø og finne venner, kreves det at man anstrenger seg litt og ofrer av seg selv. Hvis alle insisterte på å bare dekke sin egne behov, og ikke gi noe til andre, ville det bare vært elendighet og krangling rundt oss, men troende som frykter Allah bør handle annerledes; de er tålmodige, tilgivende og insisterer ikke på at alt skjer slik de vil hele tiden. Selv om noen gjør noe galt mot dem, blir de ikke fornærmet; de setter andres behov foran sine egne ønsker, og gjør sitt beste for å unngå å opprøre folk rundt seg. Dette er en av den oppførsel

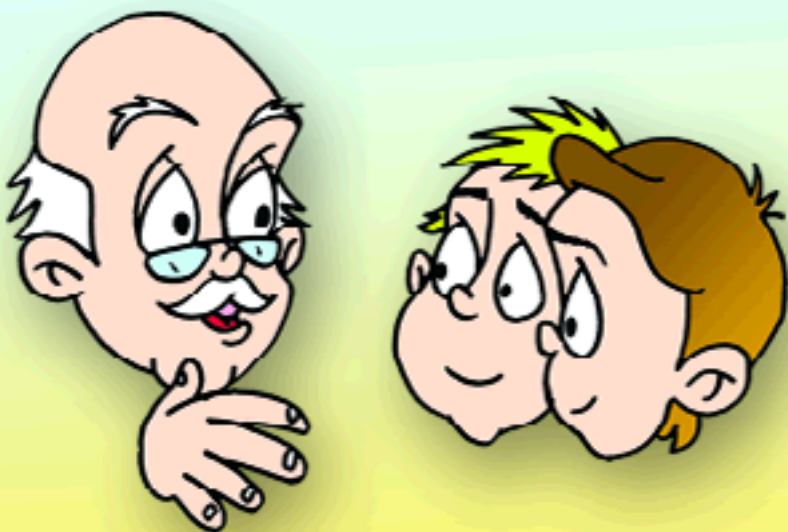
Allah har befalt sine tjenere om å ha.”

Anas svarte: “Ok, onkel Hanif. Hvis en bølle kommer bort til oss og bruker mange stygge ord, hva bør vi gjøre da?”

Onkel Hanif svarte: “Vi bør selvfølgelig handle slik Allah har befalt oss. Allah forteller oss hvordan i Koranen: ‘En god og en ond gjerning er ikke like. Vis det onde tilbake med det som bedre er, og se, den du lever i fiendskap med, blir som en varm venn!’ (Surah Fussilat, vers 34)

Vår Profet; matte Allahs fred og velsignelser være med ham, bad også muslimer gjøre godt for andre: Alle de som ønsker å bli beskyttet mot ilden og komme til hagen, må dø i troen på Allah og den Siste Dag, og behandle andre mennesker slik han ønsker å bli behandlet av dem... (Muslim)”

Guttene takket onkel Hanif, og lovet å gjøre sitt beste for å gå overens med hverandre i fremtiden.

HVOR KOMMER YDMYKHETEN TIL DE TROENDE FRA?

I Koranen befaler Allah de troende til å være ydmyke. Vår Profet, måtte Allahs fred og velsignelser være med ham, sa følgende i en av sine hadither:

Allah har åpenbart for meg at dere skal være ydmyke mot hverandre. Man skal verken heve seg over andre, eller krysse andres grenser. (Muslim)

Troende er de som vet at Allah har skapt alt, at alt tilhører Ham og at det er Han som gir velsignelser til menneskene. Derfor vil de ikke bli arrogante, uansett hvor vakre, rike, intelligente eller respekterte de måtte være. Koranen ber oss som er troende om å være ydmyke: **'Den barmhertiges tjenerer er de som vandrer ydmykt på jorden, som når de uvitende tiltarer dem, svarer: "Fred!"'** (Surat al-Furqan, vers 63)

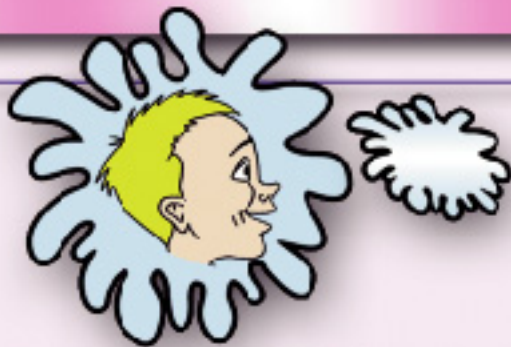
Allah kunngjør de gode nyhetene om belønningen for god moral for de troende: **'... Deres Gud er én Gud, så gi dere over til Ham. Bring det gode budskap til de ydmyke.'** (Surat al-Hajj, vers 34)

HVORDAN KAN VI HUSKE PÅ ALLAH?

Troende vet at Allah hele tiden ser og hører dem, og at Han har skapt alt som skjer med dem. Hvert eneste sekund av deres liv, gjør de sitt beste for å huske på Ham. De forsøker å tenke på at Han har skapt hver eneste hendelse de møter på, de tenker på hva som var meningen med disse hendelsene, og forsøke å forstå den skjulte meningen bak skapelsen, og fortelle andre om disse tingene. I Koranen forteller Allah oss at troende minnes Ham hele tiden: **'... Som kommer Gud I hu når de er stående, sittende, eller liggende, som mediterer over himlens og jordens skapelse: "Herre, Du har ikke skapt dette for intet! Priset være Du! Bevar oss fra ildens straff!"'** (Surat al'Imran, vers 191)

I en hadith, beskriver Profeten, Allahs fred og velsignelser være over ham, hva det vil si å minnes Allah: Det mine tjenerer tenker om Meg, er Jeg for dem. Jeg er med han om han vil huske Meg. Hvis han kaller på Meg i seg selv, vil Jeg også kalle på ham i Meg selv, og hvis han kaller på Meg blant en gruppe mennesker, vil Jeg nevne han i en bedre gruppe i min tilstedeværelse. Hvis han nærmer seg Meg med en håndslengde, vil Jeg nærme Meg han med en armlengde. Hvis han nærmer seg Meg med en armlengde, vil Jeg nærme Meg han med en alens lengde. Hvis han nærmer seg Meg med en armlengde, vil Jeg nærme Meg han med en alens lengde. Hvis han kommer til Meg gående, kommer Jeg til han løpende. (Bukhari and Muslim)

RENSLIGHET BLANT DE TROENDE

En dag var Zafar veldig opprømt. Læreren hadde gitt klassen en lekse hvor de skulle skrive om hva det ville si å være ren. Læreren ville at de skulle samle informasjon fra mange forskjellige steder, og så lese det de hadde skrevet høyt i klassen. Zafar tenkte på alt han visste om renhet, men greide ikke bestemme seg for hvordan han skulle fortelle klassen om det. Selvfølgelig var det også en del han ikke visste om emnet. Da fikk Zafar en god idé. Siden læreren hadde sagt at de kunne samle informasjon fra så mange kilder de ville, kunne han spørre onkel Hamid, som bodde i samme leilighetskompleks som ham. Onkel Hamid ble veldig glad for at Zafar kom til ham for å få hjelp til emnet, og de begynte å snakke:

“Onkel Hamid,” spurte Zafar, “alle burde være rene, men noen av vennene mine kommer til skolen på morgenen uten engang å ha vasket ansiktene sine.”

Onkel Hamid svarte: "Zafar; i Koranen befaler Allah de troende til å være rene og holde seg unna møkk. De som ikke praktiserer moralen som er beskrevet i Koranen, som med alt annet, følger ikke læren om renhet heller, og da vil sånt skje. Troende er veldig rene fysisk. Alt fra kroppen til maten, klærne og stedet hvor de bor er alltid rent og organisert. De forsøker å få hvert sted de er til å gjenspeile renheten i Paradiset, som er beskrevet i Koranen. I Koranen, forteller Allah de troende hva slags syn de skal ha på renhet: '... Sett intet ved min side! Holdt Mitt hus rent for dem som vandrer rundt det, som står der, som bøyer seg og faller ned i æresfrykt!' (Surat alHajj, vers 26)

'Dere som tror, spis av goder som Vi har gitt dere til livets opphold... ' (Surat alBaqara, vers 172)

'Hold dine klær rene! Sky det urene!' (Surat alMuddaththir, vers 4-5)"

Zafar spurte så: "Hva må de troende gjøre for å praktisere renhet slik Allah forteller om i Koranen?"

"Allah skapte vann for menneskene som de kan bruke til å vaske seg med," sa onkel Hamid: "Vann er en stor vel-

signelse, og er noe vi bør være takknemlige for. En av de viktigste tingene vi gjør, er å vaske ansiktet og hendene våre når vi står opp, og dusje, slik at vi begynner dagen ved å være helt rene. Koranen forteller oss at Allah sendte vann fra himmelen slik at menneskene kunne vaske seg med det: '...Og Han sendte vann fra himmelen for å rense dere med det, fjerne Satans styggedom, gi styrke til deres hjerter og få deres føtter til å holde stand.' (Surat alAnfal, vers 11)

I dette verset," fortsatte onkel Hamid: "advarer Allah menneskene, fordi Shaytan får skittenhet til å virke som noe bra, og forsøker å hindre dem fra å vaske seg. Shaytan forsøker å vende folk vekk fra Allahs vei, og hvisker forslag om renhet inni hodene til folk. For eksempel forsøker han å få oss til å la være å pusse tennene etter å ha spist eller dusje regelmessig, fordi han får det til å virke for slitsomt, slik at vi senere glemmer det. Selv om det ikke er så alvorlig om man glemmer det av og til, vil det over tid skade personens helse og utseende, og det er akkurat det Shaytan vil. Han hater menneskene, og vil dra dem med seg til helvetet. Han ønsker at de skal være møkkete og ha et ødelagt utseende på grunn av skadet hud og råtne tenner, men en person som praktiserer moralen som er beskrevet i Koranen, husker på at forslagene er fra Shaytan, og passer på å ikke høre på dem. Han viser ikke den

minste skjødesløshet når det kommer til renhet. Han vet hvor viktig det er med renhet, uansett hva.”

Zafar spurte så: “Noen mennesker ser ikke like ut hele tiden, for eksempel vil de se rene og presentable ut i ferier og på visse andre dager, men resten av tiden ser de uflidde ut. Hvordan ser de på renhet?”

Onkel Hamid svarte: “Noen mennesker er nøye med renhet selv om de ikke praktiserer morallæren fra Koranen, men de har andre mål og intensjoner enn det troende har. Målet til disse menneskene, er å ikke bli kritisert, og å se pene ut. Så siden de ikke tenker på å glede Allah når de vasker seg, så er de ikke så nøye med vaskingen når de er alene, eller med folk de ikke bryr seg om, mens en troende vasker seg ikke for å glede mennesker, men for å glede Allah, og gjøre det Han har bedt oss om. Selv om han ikke møter noen på flere dager, ser han alltid ren og velstelt ut.”

“Tusen takk for informasjonen, onkel Hamid,” sa Zafar. “Jeg skal tenke på alt du har sagt, og gjøre leksene mine med én gang, også skal jeg være mer nøye med renhet fra nå av.” Zafar drog rett hjem og begynte å skrive. Han var veldig ivrig etter å lese det han hadde skrevet til vennene sine på skolen. Gleden og iveren etter å fortelle vennene sine om moralen i Koranen, er et av kjennetegnene på en troende, og er noe alle bør ha.

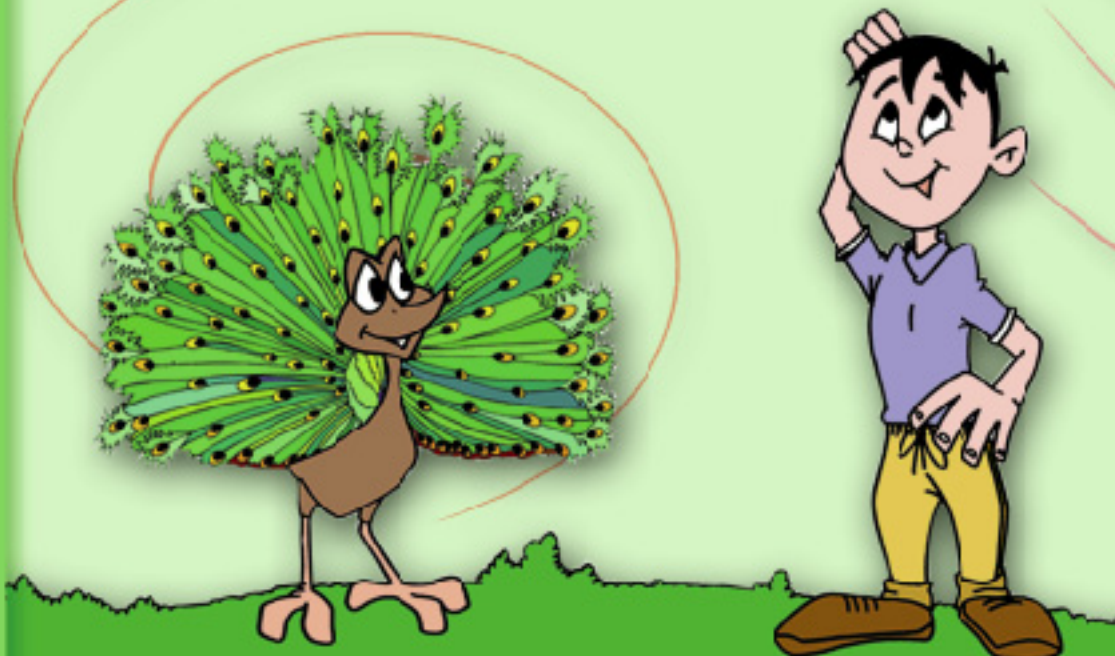
NAIM OG DEN VAKRE PÅFUGLEN

Helgen drog Naim til dyrehagen med moren og søsteren sin. Han syntes det var veldig stort å se hvor søte og vakre alle dyrene var. Han gav noen mat, og så på andre på lengre avstand. En rampete babyelefant blåste vann på kjolen til søsteren hans. Naim og moren hans lo mens de gikk videre.

“Se på den nydelige påfuglen!” sa Naims mor. Naim og søsteren hans ble veldig imponert over hvor vakker påfuglen var. Naim gikk litt nærmere for å kunne se mer nøye på påfuglen.

“Hei, Naim,” sa påfuglen. “Jeg er kjent som dyret med det mest imponerende utseendet i hele dyreriket.”

Naim svarte: “Halen din er virkelig vakker. Har alle påfugler like haler?”

Påfuglen fortsatte: "Nei, min lille venn. Bare hannene har haler som denne. Vi bruker den for å se attraktive ut for hunnen vi ønsker som make.

Naim hadde et spørsmål: "Når en påfugl åpner halen sin, så kan den ikke se den. Hvordan vet den at halen er vakker og attraktiv? Da må jo noen fortelle dere? Selv mennesker må jo se i et speil for å se hvordan de ser ut."

"Du har helt rett," samtykket påfuglen. "Vi bruker ikke et speil for å se hvor vakre vi er. Allah lærer oss at vi vil bli attraktive når vi åpner halene våre på denne måten." Naim så nøyere på påfuglen, og ble forbløffet over de praktfulle fargene og mønsteret på halen.

"Det er som om jeg ser på et nydelig bilde; fargene er så vakre..." sukker han.

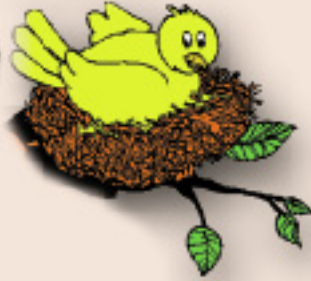
"Tror du at du kunne malt de nydelige mønstrene på halen min?" spurte påfuglen. "Selvfølgelig ikke, min lille venn. Den utrolig vakre halen ble ikke til av seg selv. Alle blir målløse av de vakre fargene, og som med alle andre dyr, er det Allah som har skapt oss på denne måten."

Naim fortalte fuglen: "Nå forstår jeg bedre at det er Allah som gjorde dere påfugler så vakre. Ha det bra, min gode venn." Naim følte seg overveldet over hvor stor makt Allah har, og gikk tilbake til moren og søsteren sin. Han minnet dem på at det er Allah som har skapt påfuglene, og som har gjort dem så vakre.

Anwar og den lille fuglen

Mens Anwar var på vei hjem fra skolen, begynte det å regne ganske kraftig. Etter middag, og før han begynte med leksene sine, spurte han moren sin om han kunne få se på regnet en stund. Hun sa at han kunne se på det en liten stund. Anwar gikk bort til vinduet og begynte å se på regnet som rant ned utenfor. I gaten gikk det noen folk med paraply,

og noen som ikke hadde en, og som forsøkte å presse seg mot bygningene. Etter en kort stund ble bakken fylt av små sølepytter. Når bilene kjørte forbi, sprutet det vann på fortauet, og folk løp bort fra for å unngå å bli våte. Anwar tenkte på hvor deilig det var å være inne, og at han burde takke Allah oftere for å ha gitt ham mat og et varmt hus å bo i. I samme øyeblikk landet en liten spurv på vinduskarmen. Anwar tenkte at den stakkars fuglen lette etter ly fra regnet, og han fortet seg å åpne vinduet.

“Hei, mitt navn er Anwar,” sa han. “Du kan komme inn hvis du vil.”

“Tusen takk, Anwar,” sa den lille fuglen. “Jeg vil gjerne vente inne til regnet gir seg.”

“Det må være veldig kalt ute,” sa Anwar sympatisk. “Jeg har aldri sett en fugl så nærme før. Så tynne ben dere har! Hvordan greier dere å holde kroppene deres oppe?”

“Du har helt rett, Anwar,” samtykket spurven. “Vi fugler har veldig tynne ben i forhold til kroppene våre, men til tross for det, greier de helt fint å holde kroppene våre oppe. Det er så mange muskler, blodårer og nerver i dem. Hvis bena våre var tynnere eller tykkere, ville det gjøre det vanskelig for oss å fly.”

Anwar begynte å gruble: “Det må være fantastisk å kunne fly. Vingene deres er så tynne også, men likevel kan dere fly med dem. Hvordan kan dere fly så langt uten å bli slitne?”

“Vi må bruke mye energi med én gang, fordi hele vekten fra kroppene våre hviler på de tynne vingene,” begynte spurven, “men når vi først er i luften, kan vi slappe av og la vinden føre oss. Så siden vi bruker mindre energi da, blir vi ikke slitne. Når vinden forsvinner, må vi bruke vingene våre igjen. På grunn av denne fordelene Allah har gitt oss, kan vi fly over store avstander.”

Anwar spurte så: "Hvordan kan dere se rundt når dere flyr?"

Spurven forklarte: "Våre beste sanseorganer er øynene våre. Ved siden av å ha gitt oss evnen til å kunne fly, har Allah også gitt oss overlegent syn. Hvis vi ikke hadde hatt denne overlegne sansen ved siden av den mirakuløse evnen til å kunne fly, ville det vært ganske farlig for oss. Vi kan se mye lenger enn mennesker, og vi har også veldig stort synsfelt. Når vi ser fare, kan vi endre retning og fly fortere. Vi kan ikke bevege øynene våre slik som mennesker, fordi øynene våre sitter fast i øyehulene, men vi kan bevege hodene og nakkene våre rundt veldig raskt slik at vi kan se mer."

Anwar forstod: "Så det er derfor fugler alltid rører på hodene sine: For å kunne se rundt dem. Gjør alle fugler sånn?"

"Ugler og andre nattfugler har veldig store øyne," fortsatte spurven. "Takket være de spesielle cel-

lene i øynene deres, kan de se i svakt lys. På grunn av dette er ugler veldig flinke til å jakte om natten. Det er også en annen type fugler som kalles vannfugler, som har fått evnen til å kunne se godt under vann. De dypper hodene sine under vannet og fanger insekter og fisk. Allah gav dem denne muligheten slik at de kan finne mat under vann."

"Hm, så alle fugler er ikke like. Hvorfor er det sånn?" spurte Anwar.

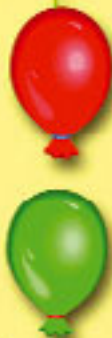

“Allah gav ulike typer fugler ulike typer nebb, slik at de kunne bruke dem til å gjøre veldig ulike jobber,” svarte spurven. “Nebbene våre er perfekte i miljøet vi lever i. Larver og ormer smaker nydelig for oss som spiser det. Med de tynne, skarpe nebbene våre, er det lett for oss å plukke opp larver og ormer som er under blader. Fugler som spiser fisk, har ofte lange nebb, og en spesiell form på nebbet som gjør at det er lett å fange fisk, og fugler som spiser planter har nebb som gjør det lett for dem å spise plantene de liker. Vår Herre forsørger alle skapningene på jorden ved å gi dem ferdighetene de trenger.”

Anwar hadde et spørsmål til til spurven: “Dere har ikke ører sånn som vi har, men likevel kan dere høre veldig godt. Hvorfor er det sånn?”

“Hørselen er veldig viktig for oss fugler. Vi bruker den til å jakte og advarer andre mot potensielle farer slik at vi kan beskytte hverandre. Noen fugler har hørselhinner som gjør at de kan høre selv den minste lyd. Uglens ører er veldig sensitive til lyd, den kan høre grader av lyd som

**‘Har de ikke sett på fuglene over seg som brer ut sine vinger og slår dem sammen? Intet holder dem oppe, unntatt den Barmhertige. Han er observant for alle ting.’
(Surat alMulk, vers 19)**

**‘Dere har vel sett fuglene som er satt til å være i luften under himmelen. Ingen holder dem, unntatt Gud. Heri er jærtegn for folk som tror.’
(Surat anNahl, vers 79)**

mennesker ikke kan,” fortalte spurven ham.

Anwar spurte så: “Dere fugler synger så vakkert. Jeg liker å høre på dere. Hva bruker dere stemmene deres til?”

Fuglen nikket: “Noen av oss har ulike sanger for å forvirre fienden. Noen ganger har vi reder inni trestammen, og når en fiende forsøker å komme seg inn, hveser vi slik som slanger gjør. Inntrengeren tror at det er en slange i reiret, og det gir oss muligheten til å beskytte det.”

“Hva gjør dere ellers for å beskytte reiret mot fiender?” lurte Anwar på.

“Vi bygger mange reir som fungerer som lokkemat, slik at vi lurer fienden bort fra reirene våre, og beskytter reirene og eggene som vi har gjemt i området. For å beskytte oss mot farlige slanger, gjemmer vi inngangene og gjør dem veldig kompliserte. Vi bygger også reirene våre i trær som har torner på greiene.”

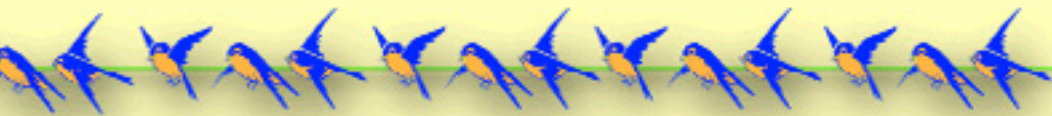
“Hvordan kan noen fugler svømme? Og hvorfor kan ikke alle fugler svømme?” spurte Anwar vennen sin.

Spurven svarte: “Allah har gitt noen av oss muligheten til å svømme. Han har gitt dem svømmeføtter slik at de kan svømme når de går ut i vannet. Andre fugler har tynne tær uten den samme muligheten. Så utenom fugler som lever i vannet, kan ikke fugler svømme.”

“Akkurat som svømmeføtter!” utbrøt Anwar. “Når jeg svømmer med svømmeføtter, kan jeg svømme mye raskere.”

“Det er noen typer fugler som har svømmeføtter på når de

blir født,” sa fuglen. Mens Anwar og fuglen snakket, bad moren hans ham om å gå på rommet sitt og gjøre leksene. Akkurat da sluttet det å regne også.

Anwar sa til vennen sin: “Nå må jeg gå på rommet mitt og gjøre leksene mine. I morgen skal jeg fortelle vennene mine om deres spesielle ferdigheter, og hvordan Allah har skapt dere og andre skapninger på en så perfekt måte.”

“Det har sluttet å regne, så jeg kan dra tilbake til redet mitt,” svarte spurven. “Tusen takk for at du slapp meg inn, Anwar. Når du forteller vennene dine om oss, kan du også be dem om å ta vare på oss, og ikke hive steiner på oss og andre dyr?”

“Det skal jeg fortelle dem,” sa Anwar. “Måtte Allah beskytte deg.” Anwar åpnet vinduet, og fuglen fløy ut med én gang, mens den flakset med vingene. Anwar tenkte på hvor perfekt Allah har skapt alt, og satte seg ned for å gjøre leksene sine.

ALIS LILLE VENN

Tidlig på søndag, drog Ali og familien hans på piknik på landet. Moren hans satte frem alt de hadde med på bakken. Hun hadde fylt en kurv med gulrøtter, som var Alis favoritt. Ali satte seg under et tre. Han leste en bok og spiste gulrøtter. Han så at en kanin nærmet seg kurven. Ali satte seg sakte opp, fordi han ville ikke skremme kaninen.

“Du må være veldig sulten, lille kanin,” sa han.

“Vel... Ja. Jeg liker gulrøtter ganske godt,” samtykket kaninen.

“Kom igjen,” sa Ali: “La oss spise noen sammen og gå litt. Det er så mye jeg vil spørre deg om...”

Kaninen begynte å snakke: “Vi kaninen bor i hi, som vi graver frem i jorden. Derfor passer det veldig godt med gulrøtter, fordi de vokser også under jorden, og vi kan lett finne dem. Gulrøtter er favorittmaten vår, og Allah har gjort sånn at det ikke er vanskelig å finne dem. Siden Allah vil at det skal være slik, har vi ikke noe problem med å finne mat. Dette er et av miraklene ved Hans skapelsesverk.” Ali tenkte på hvordan Allah har skapt alt på en slik måte at dyrene kan bruke det. Han husket appelsinen han hadde spist i vinter. Han var forbløffet over hvordan den kom ut av skinnen i skiver slik at han kunne spise den så lett. Hadde den kommet ut i en annen form, ville det kanskje vært vanskeligere å spise den. Appelsiner inneholder masse vitamin C, som er veldig bra for helsen vår, og Ali takket Allah for å ha skapt appelsiner ferdig delt og pakket slik at folk kan spise dem så lett, og selvfølgelig, at vi er velsignet med tenner slik at vi kan spise dem. Allah gav også kaninene fortenner slik at de kunne gnage gulrøtter med dem.

“Ok,” sa Ali, “hvilke andre ferdigheter har Allah gitt dere?”

Kaninen svarte: “Allah har gitt hver eneste skapning ferdigheter for å gjøre livene deres enklere. Det er mange ulike typer kaniner i verden, alle med ulike typer ferdigheter. For eksempel vil kaniner som lever i kalde områder ofte være hvite, slik at de ikke er lett å få øye på i snøen, så de kan gjemme seg lett. Kaniner som er ville, slik som meg, har lenger ben og ører. Kaniner som bor i ørkenen i Amerika har enorme ører. De hjelper

'Det er visselig på himlene og på jorden jærtegn for de troende. Og i deres egen skapelse, og det Han har spredt ut av alle slags dyr, er jærtegn for folk som har troens visshet.' (Surat alJathiyya, vers 3-4)

kaninene å kjøle seg ned i varmen."

Ali nikket: "Alle kjenner til historien om dere og skillpadden. Dere løper raskt, ikke sant?"

"Ja," nikket kaninen. "Bakbeina mine er lenger og mer kraftige enn forbeina mine. Så jeg kan løpe mellom 60 km/t og 70 km/t, og kan noen ganger hoppe seks meter i ett eneste hopp."

"Så hvordan finner du hjemmet ditt, og når du ikke er der, vil andre kaniner flytte inn?" lurte Ali på.

"Noen dyr markerer huset sitt med en lukt," forklarte den nye vennen ham. "For eksempel, vil gaseller etterlate en substans fra en kjertel under øynene deres. Lukten fra denne substansen markerer området hvor de bor. Vi har kjertler i kjevene våre, og vi markerer hjemmene våre med lukten fra dem. Så en annen kanin flytter ikke inn, og vi kan fint finne tilbake til hjemmene våre. Selvfølgelig er ikke dette noe vi gjør selv, men Allah inspirerer oss til å gjøre det."

“Har du andre brødre og søster?” spurte Ali.

“Vi kaniner reproducerer ganske raskt,” svarte vennen hans. “Våre mødre er bare gravide en kort tid, rundt 28-33 dager. De føder mange babyer på én gang. For eksempel har jeg 15 brødre og søstre... De unge holder seg til moren sin i rundt en måned. Vi kaniner har også et annet kjennetegn: De kan pare seg 3-4 dager etter de er født.”

I det øyeblikket kom Alis far og ble med i samtalen. “Selv om jeg ikke visste alt dette, lille kanin,” sa han: “Måtte Allah belønne deg godt. Det er så fantastisk at Han har skapt hele universet og alle skapningene i det. I Koranen, sier vår allmechtige Herre: ‘Dette er Gud, deres Herre. Det er ingen Gud unntatt Ham, alle tings Skaper. Så tjen Ham. Han har omsorg for alle ting.’ (Surat alAn’am, vers 102)

Han har gitt oss alle

velsignelser slik at vi kan takke Ham, og holde oss til Ham i det jordiske livet hvor vi må gjennomgå mange utfordringer som vil forberede oss på det evige livet. Du vet at Allah forteller oss i Koranen at Han skapte oss for én eneste grunn, og det var for å tilbe Ham. Det beste vi kan gjøre, er å takke for alle velsignelsene vi har fått, leve livet vårt i samsvar med Koranen, og leve for Allah. Allah sier i Koranen: **'Hold deg sammen med dem som påkaller Herren morgen og kveld, og søker Hans velbehag. La ikke ditt blikk vandre bort fra dem, idet du søker denne verdens glitter. Hør ikke etter noe, hvis hjerte Vi har gjort likegyldig med å komme Oss I hu, som retter seg etter egne lyster og lar det gå over grensen.'** (Surat alKahf, vers 28)"

"Pappa," spurte Ali: "Hvis du bare ser rundt deg og tenker over det du ser, så er det veldig mye å være takknemlig for, er det ikke? Et tre vi ser hver eneste dag, en fugl som flyr, en liten kanin... Når man ser nøye på alle disse tingene, så ser man hvor perfekt alt er skapt, og det

er bare Allahs perfekte skaperkraft som kan lage noe som dette, ikke sant det?"

For hvordan kunne ellers en kanin være smart nok til å skaffe seg alle disse ferdighetene på egenhånd?"

"Du har helt rett, Ali," svarte kaminen: "Hvis Allah ikke hadde gitt oss ferdighetene våre da Han skapte oss, ville vi ikke hatt muligheter til å kunne skaffe dem på egenhånd."

Alis far la til: "Ali, det var bra at vi drog på denne pikniken. I begynnelsen ville du ikke dra med oss, men så ble du kjent med denne lille kaninen og samtalen deres har fått deg til å tenke over et par ting."

"Du har rett, pappa," samtykket Ali. "Samtalen vår har hjulpet meg å se Allah i alt. Tusen takk, lille kanin. Jeg må gå med faren min nå. Jeg skal spørre moren min om vi har noen flere gulrøtter, og hvis vi har, kan jeg ta dem med til deg. Ser deg senere, ha det så lenge."

"Tusen takk, Ali," sa den lille kaninen. "Måtte Allah vel-signere deg."

MAQSUD OG KATTUNGEN

En stor overraskelse ventet på Maqsud da han kom hjem fra skolen. Faren hans hadde tatt med en liten kattunge til ham. Maqsud brukte all tiden han hadde igjen etter å ha gjort lekser på å leke med den søte, lille kattungen. En natt, etter at han hadde lagt seg, ble han overrasket over å se at den lille kattungen forlot soverommet for å finne melken i den beksvarte stuen.

“Hvordan fant du melken så lett i mørket?” spurte Maqsud forbløffet.

“Vi trenger ikke så mye lys for å kunne se, Maqsud,” sa katten og malte. “Øynene våre er laget annerledes enn dere menneskers. Pupillene i våre øyne blir veldig store, slik at vi kan ta inn så mye lys i mørket som mulig. Vi katter har også et lag på øynene våre som mennesker ikke har, det ligger rett bak netthinnen, og reflekterer lyset tilbake. Dermed passerer lyset netthinnen vår to ganger. Det er grunnen til at vi

**[Moses] said, "[He of Whom I speak is] the Lord of the East and the West and everything between them [as you would know] if you used your intellect."
(Surat ash-Shu'ara': 28)**

kan se så godt i mørket, og også hvorfor øynene våre er så skin-
nende. Allah har gitt oss alle ferdighetene vi trenger for å over-
leve i alle typer forhold. At vi skal ha tilegnet oss disse fer-
dighetene ved en tilfeldighet etter en viss tid, slik som evolusjon-
steorien sier, er utenkelig. Allah skapte katter og alle andre dyr
perfekte helt fra starten av."

Maqsud tenkte over det et øyeblikk: "Vi
mennesker vet at selv om dere
faller ned fra et veldig høyt
sted, vil dere alltid
lande på alle fire.
Hvordan greier
dere det?"

“Du har rett,” sa katten. “Vi katter elsker å klatre rundt i høye trær. Allah har gitt oss denne spesielle ferdigheten for å beskytte oss fra å bli skadet hvis vi faller. Når vi faller, vil vi bruke halen vår for å finne balansen, og endre tyngdepunktet på kroppen vår slik at vi lander på føttene. Denne beskyttende ferdigheten viser hvor barmhjertig og medfølende Allah er.” Maqsud plukket forsiktig opp den lille kattungen og la den i fanget sitt. Hver dag han så en av disse små, søte skapningene, tenkte han på hvor vakkert tegn det var på Allahs overlegne skaperevne. På den måten vokste kjærligheten og varmen han hadde for katter, og kattungen viste at den likte Maqsud ved å male hver gang han strøk pelsen dens.

*‘Du har vel sett at Gud har latt dere disponere alt som er på jorden, og skipet som pløyer havet ved Hans bud, at Han holder tilbake himmelen så den ikke faller ned på jorden, med mindre Han tillater det? Gud er velvillig, nåderik mot menneskene.’
(Surat alHajj, vers 65)*

Our Cats

SAYID OG BLEKKSPRUTEN

Løpet av sommerferien badet Sayid så ofte og mye han kunne. Faren hans hadde gitt ham dykkerbriller for at han kunne se under vannet. Sayid ble skikkelig trollbundet av alle de underlige og skjønne skapninger han så under vannet. En gang da han dykket med dykkerbrillene sine så han noe som ikke liknet på en fisk.

“Hei, hvem og hva er du?” ropte Sayid.

“Det er ikke rart du forundrer deg, Sayid!” sa det vesenet til ham. “Jeg er en blekksprut. Mennesker ofte tror at vi er fisk selv om vi er helt annerledes. For eksempel har vi ikke et eneste ben i kroppen vår.”

Sayid ble litt forvirret: “Hvis du har ingen knokler i kroppen din, hvordan beveger du deg da?” spurte han.

“Det skal jeg fortelle deg,” svarte blekkspruten, “Vi klarer å bevege oss på en måte som vil overraske deg.

Kroppene våre er veldig myke og huden vår er veldig tykk. Under huden har vi muskler som hjelper oss til å ta opp vann i kroppen for

så å blåse det ut veldig hardt. På denne måten klarer vi å svømme.”

“Kunne du forklare meg nærmere hvordan du gjør det?” spurte Sayid.

Blekkspruten begynte å fortelle: “Vi har to lomme-liknede åpninger på hver side av vårt hode. Gjennom disse åpninger tar vi inn vann som blir ledet til en hule.

Så spruter vi ut dette vannet under høyt trykk gjennom et trangt rør som befinner seg rett under hodet. Disse krefter som blir utløst, gjør oss i stand til å bevege oss i motsatt retning enn den vannet blir sprutet ut. På denne måten klarer

vi også å rømme raskt fra fiendene våre.”

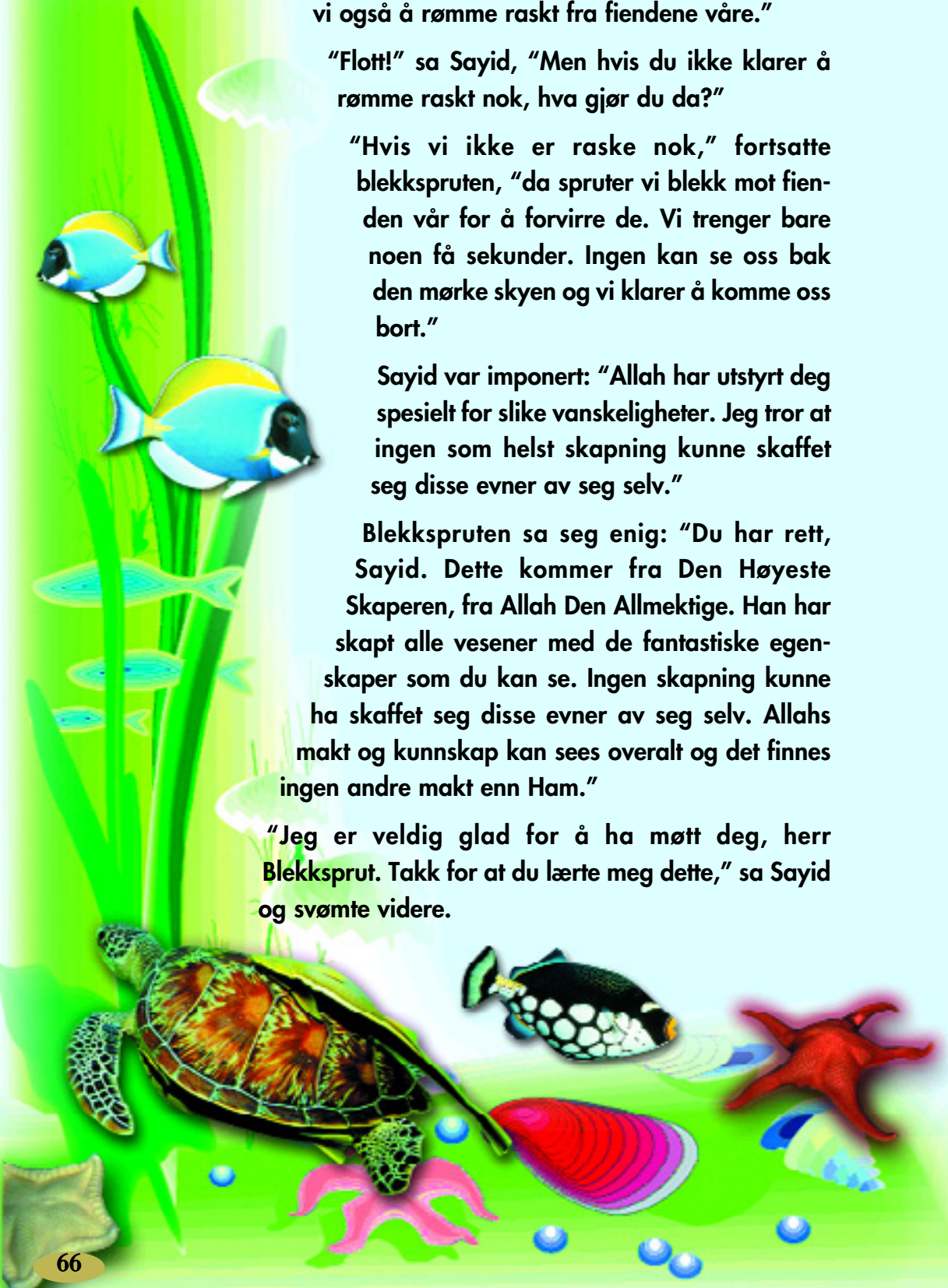
“Flott!” sa Sayid, “Men hvis du ikke klarer å rømme raskt nok, hva gjør du da?”

“Hvis vi ikke er raske nok,” fortsatte blekkspruten, “da spruter vi blekk mot fienden vår for å forvirre de. Vi trenger bare noen få sekunder. Ingen kan se oss bak den mørke skyen og vi klarer å komme oss bort.”

Sayid var imponert: “Allah har utstyrt deg spesielt for slike vanskeligheter. Jeg tror at ingen som helst skapning kunne skaffet seg disse evner av seg selv.”

Blekkspruten sa seg enig: “Du har rett, Sayid. Dette kommer fra Den Høyeste Skaperen, fra Allah Den Allmektige. Han har skapt alle vesener med de fantastiske egenskaper som du kan se. Ingen skapning kunne ha skaffet seg disse evner av seg selv. Allahs makt og kunnskap kan sees overalt og det finnes ingen andre makt enn Ham.”

“Jeg er veldig glad for å ha møtt deg, herr Blekksprut. Takk for at du lærte meg dette,” sa Sayid og svømte videre.

**Allah,
there is no god
but Him, the Living, the
Self-Sustaining. He is not
subject to drowsiness or sleep.
Everything in the heavens and the
Earth belongs to Him. Who can in-
tercede with Him except by His per-
mission? He knows what is before
them and what is behind them but
they cannot grasp any of His knowl-
edge save what He wills. His
Footstool encompasses the heav-
ens and the Earth and their
preservation does not tire Him.
He is the Most High, the
Magnificent. (Surat al-
Baqara: 255)**

KAMAL OG SJØHESTEN

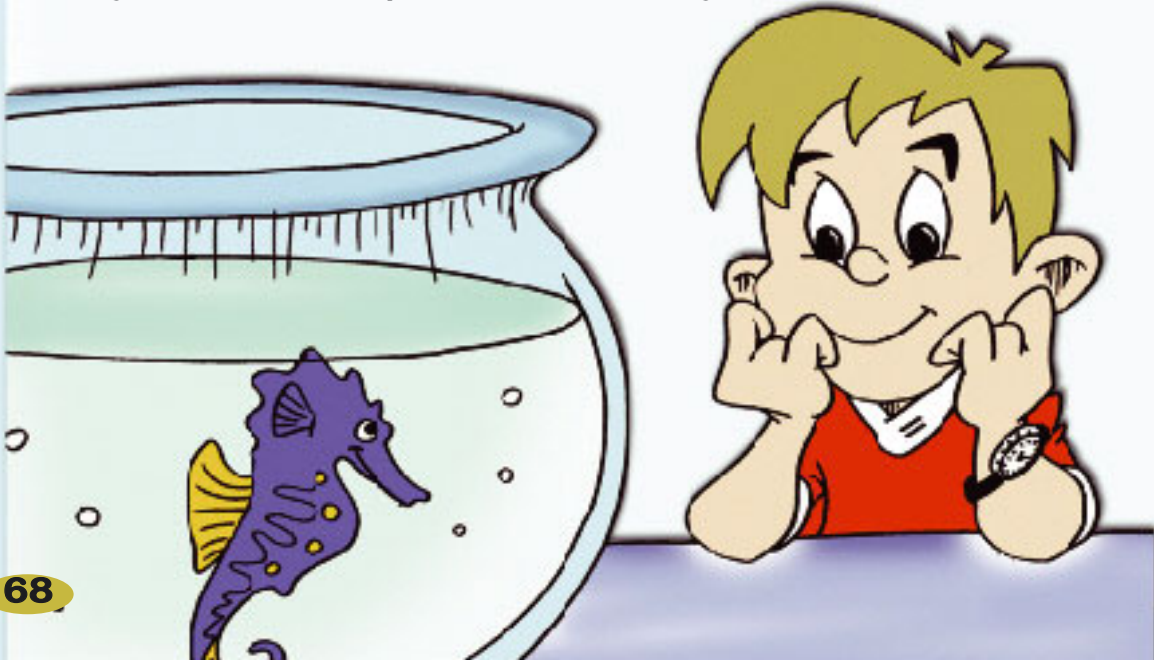
Kamal drog med sin familie til stranden ved et ferieannlegg. Der stod det et akvarium foran en liten butikk med noen interessante sjødyr i. Kamal gikk bort til akvariumet og så en sjøhest som svømte stille rundt inni der.

“Du er så liten,” sa Kamal. “Jeg trodde sjøhester var større.”

“Ja,” svarte sjøhesten. De som ser oss i bøker eller på fjernsynet tror alltid at vi er mye større enn vi er. Vi er egentlig mellom 4 og 30 cm lange.”

Kamal så nærmere etter: “Øynene deres kan bevege seg i alle retninger, kan de ikke? På den måten kan du vite hva som foregår rundt deg.”

“Du har rett,” samtykket sjøhesten. “Allah plasserte hodene våre i rett vinkel til kroppene våre. Ingen andre sjødyr har den samme detaljen. Vi kan derfor svømme med kroppen i en oppreist stilling, og vi kan bare bevege hodene våre opp eller ned. Hvis andre dyr hadde hatt det kjennetegnet, ville de hadde problemer med å bevege hodene sine fra venstre

til høyre, og ville derfor ikke kunnet beskytte seg selv fra alle typer farer. Vi har ikke dette problemet på grunn av det spesielle designet på kroppene våre.

Allah, den Allmektige, skapte oss slik at øynene våre fungerer uavhengige av hverandre, og kan bevege seg fritt i hvilken som helst retning, slik at vi lett kan se rundt oss. Så selv om vi ikke kan bevege hodene våre fra side til side, kan vi se alt rundt oss. Med den store variasjonen av utseendet og ferdigheter, viser Allah oss Hans ubegrensede skaperevne og kunnskap.”

Kamal tenkte på et annet spørsmål han hadde lyst til å stille: “Det er noe jeg lurer sånn på: Dere har ikke vinger eller en hale, så hvordan kan dere bevege dere opp og ned i vannet?”

Sjøhesten svarte: “Vi har et spesielt system når vi svømmer. Vi har svømmesekker som inneholder en form for gass. Ved å endre innholdet av gass, kan vi gå opp eller ned i vannet, men hvis luften i sekkene blir skadet, vil vi synke til bunnen. For å si det på en annen måte; hvis det var et annet forhold av gass i sekkene, ville vi dødd, men vår Herre har gitt oss det riktige forholdet.”

“For et fabelaktig design!” utbrøt Kamal.

“Som du ser, min lille venn,” fortsatte sjøhesten, “har Allah skapt sjøhestene og hver eneste skapning i universet og gitt dem alle disse spesielle kjennetegnene og ferdighetene. Vi sjøhester er en av like mange typer skapninger under sjøen, og våre design er et tegn på Allahs ubegrensede skaperkraft og kunnskap.” Da Kamal hadde snakket ferdig med sjøhesten, drog han tilbake til moren sin. De forbløffende egenskapene til dette lille dyret fikk Kamal til å ville lære enda mer om Allahs skapertalent.

KARIM og Bestefar HASSAN

Karim tittet ut av vinduet, mens han utålmodig ventet på bestefaren sin. Han syntes det var ganske morsomt å tilbringe tid med bestefar Hassan. Endelig dukket bestefaren opp. Karim løp opprømt til døren og gav ham en klem. Akkurat som han hadde antatt, hadde bestefaren tatt med en gave til ham – yndlingsleken hans og noen bildebøker. Bestefar Hassan likte å se barnebarnet sitt så glad.

Han sa: "I dag har vi noe vi må gjøre utenfor byen, har du lyst til å dra med meg? Vi kan kose oss på en utfukt sammen."

Karim hadde veldig lyst, og sammen drog de. Endelig forlot de byen, og Karim nøt overraskelsesturen sin.

"Luften er så fantastisk," pustet han tungt. "I dag skal vi fylle lun-

gene våre med den klare luften. Jeg skulle ønske luften alltid var som dette inni byen."

"Det ville vært litt vanskelig, Karim," svarte bestefaren hans, "fordi biler forurensrer. Eksos fra biler, røyk fra skorstein, spesielt om vinteren, og mangelen på trær og planter gjør at luften i byene ikke blir like ren."

Karim tenkte over det: "Jeg forstår røyken, men jeg forstår ikke hva planter har med det å gjøre. Trærne er jo til for å bære frukt og gjøre byen pen, er de ikke?"

"Jo," svarte bestefar Hassan, "trærne gjør alt dette; men det mest viktige er nok at de renser luften. Planter puster på motsatt måte av alt annet levende. Mennesker og dyr tar oksygenet fra luften, og etter å ha brukt det i kroppene sine, puster de ut den brukte luften som karbondioksid. Planter gjør det motsatte. De puster inn karbondioksid og avgir oksygen, som gjør at de renser luften. Planter har også andre forbløffende egenskaper, Karim, og det er Allah, den Allvise, som har skapt alt dette. Jeg kan godt fortelle deg det jeg kan om planter, hvis du vil."

"Ja, gjerne bestefar! Jeg skal høre godt etter!" ropte Karim opprømt. Bestefar Hassan tok et dypt pust og begynte,

"Planter puster på en måte som kalles fotosyntese."

FOTOSYNTESE

“Hva er fotosyntese?” avbrøt Karim.

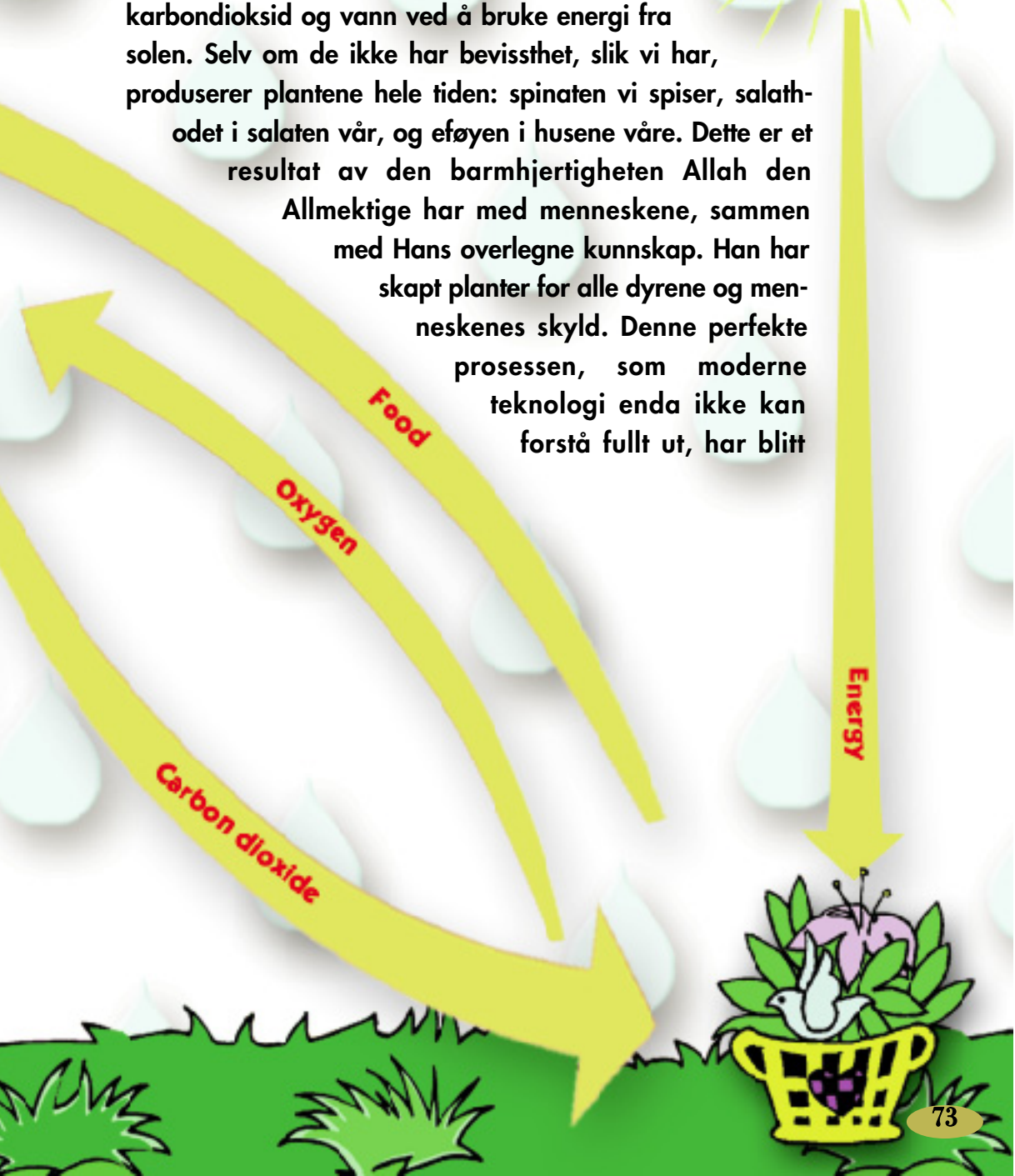
“Jeg skal forsøke å forklare det til deg,” sa bestefaren hans, “men det vil ikke bli lett, fordi det er et vanskelig og komplisert emne. Selv forskere har enda ikke forstått prosessen fullt ut.” Karim tenkte over det et øyeblikk:

“Så forskere forsøker fremdeles å forstå prosessen som gjør at planter kan leve. Når du bruker ordet ‘prosess’, tenker jeg på matematiske operasjoner og formler. Selv vi synes matte mange ganger kan være vanskelig, mens planter som ikke har noen bevissthet eller kropp slik vi har, kan gjøre det. Det er et mirakel!”

Bestefar Hassan smilte: “Ja, det er definitivt et mirakel. Fra den dagen

de ble skapt, har planter kunnet utføre denne kjemiske prosessen uten noen problemer. Der hvor det er planter, betyr det at det er en fabrikk som produserer sukker fra karbondioksid og vann ved å bruke energi fra solen. Selv om de ikke har bevissthet, slik vi har, produserer plantene hele tiden: spinaten vi spiser, salathodet i salaten vår, og eføyen i husene våre. Dette er et resultat av den barmhjertigheten Allah den Allmektige har med menneskene, sammen med Hans overlegne kunnskap. Han har skapt planter for alle dyrene og menneskenes skyld. Denne perfekte prosessen, som moderne teknologi enda ikke kan forstå fullt ut, har blitt

brukt av blader i millioner av år. I Koranen forteller Allah oss at mennesker ikke engang kan skape et eneste tre ut av ingenting: 'Han som har skapt himlene og jorden, og sender dere vann fra oven, hvorved Vi frembringer hager full av skjønnhet. Deres trær kunne dere aldri frembringe...' (Surat anNaml, vers 60)"

Karim var så forbløffet over at planter kunne puste ved hjelp av denne spesielle kjemiske prosessen som kaltes fotosyntesen.

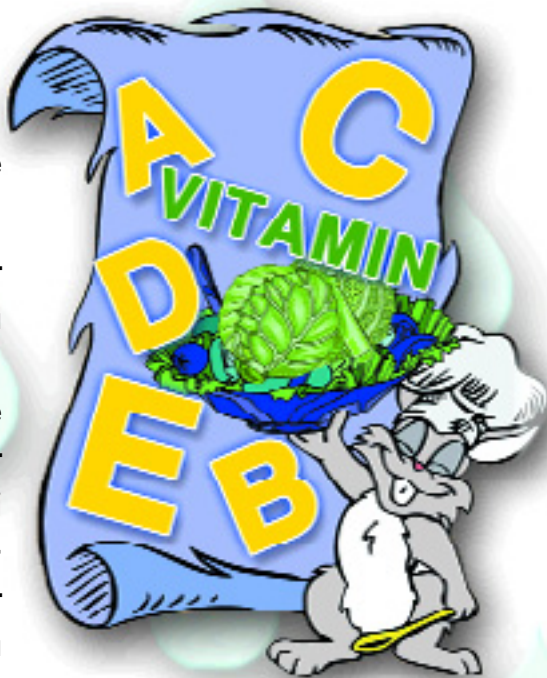
"Så hva går denne prosessen ut på?" undret han.

Mens han tenkte på det, fortsatte bestefaren med historien sin: "Ved å bruke jord, vann, luft og solen, vil ubevisste planteceller bruke en viss del mineraler og vann fra jorden og produsere mat for menneskene. Ved hjelp av energien fra solen, bryter de ned disse materialene og henter dem tilbake senere for å produsere mat. Dette er bare omrisset av prosessen, men på hvert eneste nivå, kan man se en bevisst og intelligent plan. Formålet med det fantastiske systemet i plantene, er for å hjelpe mennesker."

“Så hva gjør bladene?” spurte Karim.

Bestefar Hassan fortsatte: “Du vet mikroskopene dere bruker på skolen for å undersøke ting? ... Vel, hvis vi hadde studert bladene under et veldig avansert mikroskop, ville vi sett prakten i det Allah har skapt. Det er et perfekt produksjonssystem i hvert eneste blad. For å kunne forstå systemet bedre, kan vi sammenlikne det som foregår i et blad med apparater vi bruker i hverdagen. Hvis vi forstørrer de ulike delene i et blad, kan vi se en fabrikk med piper som jobber hele tiden, rom som er bygd for spesielle formål, ventiler som fungerer som enorme presskokere, og utallige knapper som kontrollerer tusenvis av prosesser. Ser vi enda nærmere, vil vi også se klokker, termostater, fuktere, mekanismer som regulerer varmen, og tilbakemeldingssystemer som er plassert på spesielle plasser.”

Karim tenkte et øyeblikk: "Det er så imponerende at alle disse tingene finnes i samme blad, og at de fungerer uten noen problemer."

"Det er vår Allmektige Gud som har skapt dette fabelaktige systemet, Karim," minnet bestefar Hassan ham om. "Med Allahs tillatelse har alle bladene på jorden blitt formet med dette forbløffende systemet. Pass på at du ikke glemmer det." Mens han lyttet til bestefar Hassan, så Karim et veldig stort tre, og han begynte å tenke på et problem. Han begynte å tenke på hvordan et tre kunne overleve uten å løse det problemet.

Han spurte øyeblikkelig bestefaren sin: "Bestefar, trær er veldig høye. Hvordan får de tatt opp vannet og maten fra jorden? Se på det treet! Det er så høyt, men alle bladene på toppen er veldig grønne."

Bestefar Hassan nikket: "Husker du at jeg for en liten stund siden sammenliknet bladene med en fabrikk? La oss bruke samme sammenlikning igjen. Tenk deg et system av rør, med et nettaktig dekke over seg; det passer på at råmaterialene når produksjonsethetene, og at produktene som blir fremstilt i disse enhetene er distribuert i den sirupaktige væsken som produseres i bladene, til andre områder slik at hele treet kan få næring. Disse kanalene fungerer ikke bare som trans-

port av livsviktige væsker, men de utgjør også skjelettet til trærne og bladene. I en bygning konstruert av mennesker, vil man se at elementene som holder bygningen oppe (stolper og bjelker) og vannsystemet er bygd separat. Det er virkelig imponerende at disse to tingene kan skje på samme tid i plantene.”

Karim tenkte på noe: “Det er virkelig et fantastisk system. Jeg lurer på... Det er som om plantene har en innebygd kalender slik at de gjør de samme tingene hele tiden uten å bli forvirret. For eksempel vil blomstrene blomstre hver eneste vår, og hver vinter vil bladene

HOW DO PLANTS DRAW UP WATER?

falle. Hvordan går det til, bestefar?"

"Forskere kaller det en biologisk klokke," forklarte bestefaren ham. "Klokkene som passer tiden for plantene, regner ut hvor lenge solen vil skinne på bladene. Disse biologiske klokkene regner ut forskjellige tider for hver eneste type plante. For eksempel: Ved å studere soyabønner, så man at plantene blomstrer på samme tid hvert eneste år, uansett hvor de er plantet. Det er Allah den Allmektige som gav plantene disse klokkene." Bestefar Hassan og barnebarnet hans stoppet ved en frukthage ved siden av veien. Etter å ha spurt om lov av eieren, plukket de noen plommer, vasket dem nøye og begynte å spise dem. De var virkelig gode.

Bestefar Hassan sa: "Visste du, Karim, at energien plantene gir oss, faktisk kommer fra solen?"

Karim ble overrasket: "Hvordan da?" spurte han, "Mener du at når vi spiser disse plommene, spiser vi egentlig solen?"

Bestefar Hassan smilte: "Faktisk spiser vi egentlig solen, men indirekte. Vi vet alle at hovedkilden av energi på jorden er solen, men mennesker og dyr bruker ikke denne energien direkte, fordi vi har ikke de riktige systemene. Vet du hvordan vi bruker det? Mennesker og dyr kan bare få egnet energi fra næringsstoffene i planter. Energien vi bruker, er egentlig solens energi, som er gitt til oss via plantene. For eksempel: Når vi drikker te, drikker vi egentlig energien fra solen; når vi tygger en brødskive, er det egentlig en bit av solens energi mellom tennene våre. Styrken i musklene våre er egentlig solenergi, men i en forandret tilstand. Takket være denne energien, kan du løpe og leke. Så hvordan tror du planter greier dette? Det som gir planter muligheten til å produsere sin egen mat, og separerer dem fra andre levende ting, er at cellene er annerledes fra cellene mennesker og dyr har. De har en cellestruktur som gjør at de kan bruke solenergien direkte. Ved hjelp av disse strukturene, endrer de solenergien til en form som mennesker og dyr kan bruke som mat, og de lagrer energien i mat ved å bruke en skjult metode."

"Det er fantastisk!" utbrøt Karim henrykt. "Allah har skapt alt for menneskenes skyld!"

Bestefar var enig: "Derfor må vi tenke på alt dette og takke vår Herre fordi Han har gitt oss så mange velsignelser. Allah forteller oss i Koranen at vi burde takke Ham: 'Så de kan spise av dens frukt og sine henders arbeid. Vil de da ikke vise takknemlighet?' (Surah Ya Sin, vers 35)"

Karims yndlingsfag var naturfag. Plutselig kom Karim på et eksperiment de hadde gjort på skolen.

Han snudde seg mot bestefaren sin og sa: "Bestefar, vi utførte et eksperiment på skolene en dag. Læreren vår gav oss noen lekser vi skulle gjøre. Vi puttet en bønne i en bomullsbit, og så la vi det på et solrikt sted og vannet det i noen dager. Gjett hva som skjedde!"

Bestefar Hassan smilte igjen: "Bønnene spirte, gjorde de ikke? La oss tenke litt på det. Det er en ganske grunnleggende hendelse, men som egentlig er et mirakel. Du har sett den kaninen som blir dratt ut av en flosshatt på trylleshow, ikke sant? Vel, det er noe av det samme som når en plante spirer i en bomullsbit under bakken. Forskjellen er at i trylleshowet blir øynene våre lurt, mens en plante som springer ut av et lite frø, lurert ingen. Med slike mirakler, lager

Allah planter fra små frø, og viser oss tydelig at levende ting ikke kan bli skapt ved en tilfeldighet. De som sier at levende ting har blitt skapt ved en tilfeldighet, lurer bare seg selv, ikke sant Karim?"

"Ja, bestefar," samtykket Karim lykkelig.

Bestefar Hassan fortsatte: "Deler av planten som vokser ut av det lille frøet, vokser nedover i jorden, og en del av det vokser oppover. Bakken er veldig hardt og kompakt, og det gjør at det er veldig vanskelig å vokse i begge retninger. Disse små skuddene har ikke intelligens eller bevissthet slik vi har, så det er virkelig et mirakel at de greier det."

"Bare tenk på hva som ville skjedd hvis vi plantet et frø i bakken og det ikke spirte," ropte Karim. "Da ville vi hatt store problemer med å finne mat å spise, og hvis mennesker og dyr ikke kunne finne noe å spise, ville de dø sakte ut."

Bestefar Hassan nikket: "Allah advarer oss i Koranen, Karim: 'Har dere tenkt over jorden dere dyrker? Er det dere som står bak utsæden, eller er det Vi som sår? Om Vi ville, kunne Vi gjøre den til unyttig vekst, og dere ville utbryte: "Vi er ruinert! Vi er plyndret!" ' (Surat alWaqia'a, vers 63-67)"

Mens de gikk, tenkte Karim på hva bestefaren hadde fortalt ham. Han fortalte bestefaren sin hva han tenkte på:

"Planter er så viktige for at vi skal overleve, bestefar. De rensker luften vi puster i, de gir oss mat og energi, de gir oss herlig frukt og grønnsaker, og gjør at alt ser vakkert ut. Bare se. Se hvor mange forskjellige trær, blomster, frukt og korn det er!"

“Det er en annen velsignelse du har glemt,” sa bestefaren hans. “Det kommer fra planter, og Allah forteller oss om det i Koranen: ‘Han som gir dere varme av grønne trær, og se, dere kan tenne opp med dem.’ (Surah Ya Sin, vers 80)”

“Ja, hvordan kunne jeg glemme det?” spurte Karim. “Vi brenner ved fra trærne for å holde oss varme. Råmaterialene til bøker, kladdebøker, aviser, og alle andre typer papir kommer fra trær; i tillegg til fyrstikker så vi kan lage ild, lenestolene vi sitter i, pultene våre, dører, vinduer...”

Bestefar Hassan var helt enig: “I tillegg til å være nyttige, har planter også andre bruksområder. En slyngplante som vokser i sentral- og sør-Amerika, tiltrekker og tilfører passende mat for svarte og grønne larver, og røde sommerfugler. Disse insektene legger eggene sine på planten, så når de klekkes, vil de ha nydelig mat å spise, men det viktigste er dette: Før sommerfuglene legger egg på slyngplanten, sjekker sommerfuglen bladene. Hvis et annet insekt har lagt egg der, så forstår de at det ville

være vanskelig for to familier å skaffe mat fra bladene til samme plante, og derfor bestemmer de seg for å forlate planten, og se etter en annen plante hvor bladene er ledige. Noen slyngplanter danner grønne kuler som likner på sommerfuglegg oppå overflaten på bladene, akkurat der hvor de møter greinen. Når larvene og sommerfuglene ser disse, tror de at et annet insekt har lagt eggene sine på bladene først. De legger ikke eggene sine på planten, men leter etter en annen plante isteden.”

“For et genialt forsvarssystem!” sa Karim imponert.

“Ja, Karim,” konkluderte bestefar Hassan: “Det er Allah med Sin overlegne kunnskap som har lært plantene å beskytte seg selv. Aldri glem det, ok?”

Bestefar Uthman og barnebarnet hans

Med en gang Idris kom hjem fra skolen løp han bort til bestefaren sin for å spørre ham om noe han hadde tenkt på.

“Bestefar,” sa han, “Jeg vil spørre deg noe!”

“Hva var det Idris?” spurte bestefar.

“Bestefar, da jeg satt på bussen hørte jeg på en dame snakke til venninnen sin hvor viktig er tålmodighet, og hvordan den rette tålmodigheten skulle være, slik som det er beskrevet i Koranen. Kan du fortelle meg hva det betyr, bestefar?”

Bestefar Uthman nikket: “De fleste mennesker vet ikke hva den ekte tålmod er, eller hvordan en tålmodig person skulle oppføre seg. Noen tror at tålmodighet betyr bare at man skal stå imot og tåle vanskeligheter og skuffelser i livet. Allah lærer oss i Koranen at ekte tålmod er noe helt annet enn å bare tåle noe vanskelig.

Idris hadde et nytt spørsmål: “Bestefar, hva er kilden til den tålmodigheten som er nevnt i Koranen?”

“Idris, vet du, måten man kan tjene Allahs gunst, kjærlighet og glede på, er ved å adlyde til det fulle Hans lover og bud i Koranen. Allah vil at vi, tjenerne Hans skal praktisere til det fulle moralen som er nevnt i

Koranen, og det helt til slutten av våres liv. Hemmeligheten som får oss til å være i stand til å adlyde denne befalingen, uansett hva som måtte skje, ligger i den perfekte tålmodigheten som kommer fra troen selv. En person som lærer den ekte betydningen av tålmodigheten klarer å oppføre seg på den måten Allah ønsker det av ham, og samtidig utføre sine bønn regelmessig. En troende vet at Allahs kunnskap og visdom er i alt, og at ingenting skjer uten Hans tillatelse og at hver eneste hendelse har en grunn, og den troende vet at Allah har skapt uhorvelig mange gode ting.”

“Når det er slik burde man ikke være irritert for ting som hender ham, men burde alltid være tålmodig,” sa Idris.

Bestefar Uthman smilte: “Helt riktig Idris. Allah er vennen, hjelperen og beskytteren til de troende. Selv om vårt første inntrykk ikke sier det, er alt som hender oss for vårt eget beste. For en troende, av den grunn det å være tålmodig betyr ikke at han føler seg tvunget til å følge et påbud fra Allah, men det motsatte, en sann tilbedelse som han utfører med lyst og oppriktig glede. De troende vet at alt som hender dem er skapt av Allah selv, og at noe godt vil sikkert komme ut av det til slutt. Siden de troende vet at Allah har bestemt den beste troen for dem, møter de hver hendelse med enormt glede og dyp tilfredshet. I Den Hellige Koranen sier Allah: ‘[Troende er] de som er standhaftige, og setter sin lit til Gud.’ (Surat al’Ankabut vers 59)”

“Når det er slik, kan ikke en troendes tålmodighet bli oppbrukt,” utropte Idris opphisset. “Nå forstår jeg hva denne damen på bussen har snakket om.”

“Ja da, min gutt,” svarte bestefar Uthman. “Mennesker viser tålmodighet fordi det er en ordre fra Allah, og så vil de aldri bli i en situasjon hvor de vil miste den. Gjennom hele sitt liv vil de utføre denne type tilbedelse med glede og ivrighet.”

“Takk skal du ha bestefar,” sa Idris. “Nå forstår jeg at tålmodigheten er veldig viktig, og insha’Allah vil en mans tålmodighet aldri bli oppbrukt.”

VÅRT KLASSEROM

“God morgen, klassen,” sa læreren på en mandagmorgen.

“God morgen, lærer,” svarte elevene.

“Hvordan var ferien,” spurte han.

“Den var veldig fin, vi kastet snøballer og lagde snømannen!”

“Så dere hadde det gøy med snøen i helgen,” smilte han til klassen.

“Ja da lærer, vi hadde det veldig gøy,” svarte de tilbake.

Læreren så seg rundt om i klassen og senket øyebryn. “Jeg ser at et par elever ikke er kommet il skolen i dag.”

“Ja da, Salim og Aisha er ikke her i dag.”

“Vet dere hvorfor?”

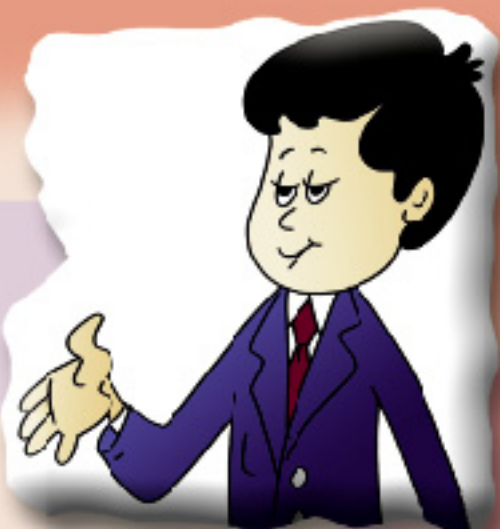
“De ble hjemme, lærer,” svarte klassen. “De må ha blitt syke.”

“Det betyr at de lekte for lenge i snøen,” sa læreren med barsk stemme.

“Vi har også lekt i snøen, blir vi og syke, lærer?” spurte klassen bekymret.

“Hvis dere ikke er forsiktige og er lenge i kulden i snøen kan dere bli syke.”

“Hvorfor gjør snøen folk syke? Vi elsker når det snør, og vi liker å leke i snøen.”

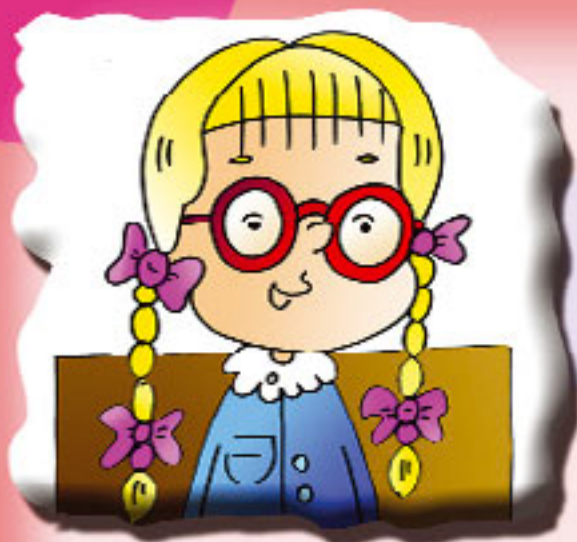

Læreren fortalte: "Årsaken for at folk blir syke ligger i det at bakteriene er kommet inn i kroppen deres. Som dere vet er bakterier usynlige organismer. De kommer inn i kroppene våre og prøver å gjøre skade. Hvis vi ikke er forsiktige med hygien, og om vi spiser uten å ha vasket hendene kan de komme inn i kroppen vår og forbli der."

"Blir vi syke rett etter det?" spurte klassen.

"Nei," svarte læreren, "Vi blir ikke alltid syke av det. Da Allah skapte oss ga Han oss et vakkert immunsystem som bekjemper bakteriene. Vi er ikke klare over det, men elementene av dette immunsystemet beskytter kroppen vår som en armé. Hver eneste lille bit av dette systemet gjør sine oppgaver på en perfekt måte."

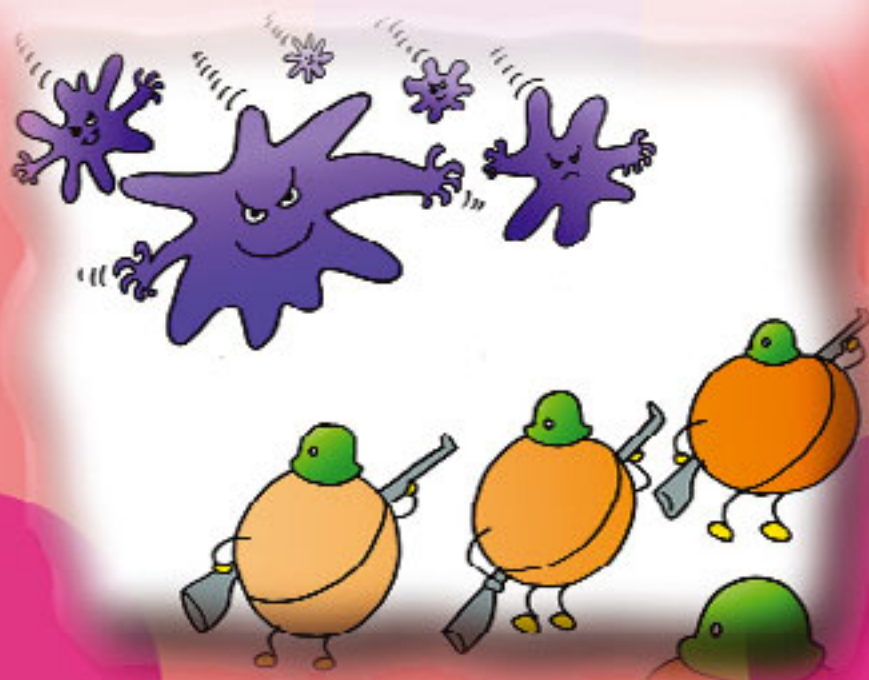
“Så, lærer hvorfor blir vi syke da? Betyr det at vårt immunsystem ikke har gjort bra oppgavene sine?”

“Nei, hos en normal frisk person fungerer immunsystemet alltid bra. Uten at vi vet om det er vårt immunsystem involvert i en

stor krig mot bakteriene. Først og fremst er immunsystemet vårt opptatt med å forhindre inntrengning av bakteriene inn i kroppen, og at de forblir der. I tilfelle bakteriene klarer å komme seg inn i kroppen, vil immunsystemet sørge for å tilintetgjøre dem straks.”

“Hvorfor blir vi syke, da?” spurte elevene undrende.

“Hvis vi blir lenge i kulden,” forklarte han, “Eller hvis vi ikke bryr

oss om å spise i tide vil kroppen vår miste styrke. Når dette skjer mister vårt immunsystem sin styrke også. Bakteriene som ikke blir tilintetgjort, multipliserer og sprer seg raskt gjennom kroppen.”

“Så, når dette skjer overtar bakteriene hele kroppen vår?” spurte de.

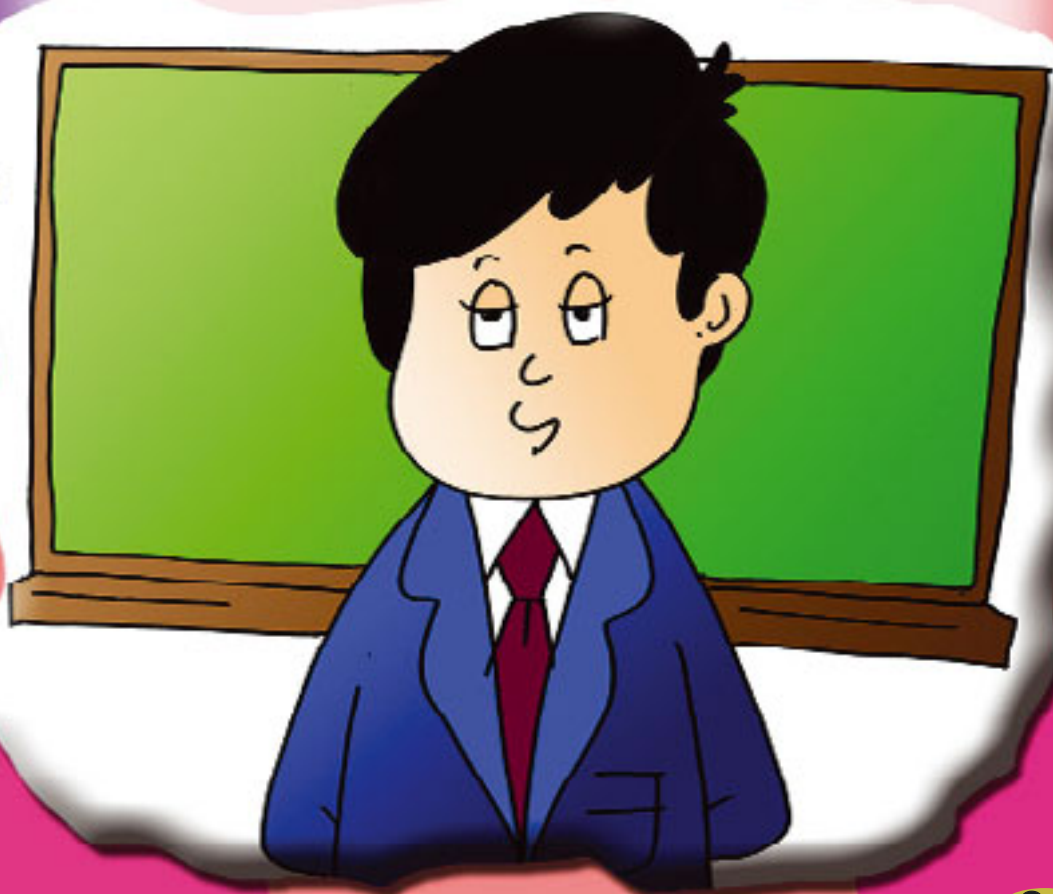
“Nei,” fortsatte læreren. “I dette tilfelle, begynner vårt immunsystem en enda større krig mot bakteriene. På grunn av denne krigen i kroppen vår, får vi høy feber, vi føler oss ikke bra og det gjør vondt i leggene og hode.”

Elevene nikkete med hode, “Ja, når det skjer må vi holde sengen.”

“Selvfølgelig, når dette skjer, den beste måten vi kan hjelpe kroppen på er å hvile. Hvis vi får nok av hvilen og tar medisin samtidig, og vi spiser god mat, blir immunsystemet styrket og det hjelper oss. Så kort tid etter vil immunsystemet vinne over bakteriene og kaste dem ut av kroppen vår. På denne måten blir vi friske igjen.”

“Nå har vi forstått hvordan vi blir syke,” sa elevene. “Fra nå av skal vi være mer forsiktige.”

“Ja da,” sa læreren, “Allah ga oss en stor velsignelse da Han skapte oss med et slikt forsvarssystem i kroppene våre. Vi skulle takke Ham veldig mye hver dag, og passe på at vi ikke mister den gode helsen som Han ga oss!”

TILLEGG: EVOLUSJONSTEORIENS BEDRAG

I dette kapitlet skal vi studere noen av ideene evolusjonister har, som ikke tror på Allahs eksistens, og som forsøker å lure andre ved å si at alt ble til av seg selv, ved en tilfeldighet.

Likevel, når noen forsøker å villede andre, vil sannheten alltid komme frem til slutt. Hvis personen involvert er intelligent, vil han alltid vite at han blir løyet til, og fordi det evolusjonister forteller er løgner, er de selvmotsigende. På de neste sidene vil vi se hvor ulogiske påstandene deres er, og hvordan bedraget har blitt brakt frem i lyset.

HVA ER EVOLUSJONSTEORIEN?

Evolusjonsteorien er en av mange feilaktige påstander fra folk som ikke tror på Allah. Charles Darwin er mannen bak denne teorien, som ble offentliggjort for rundt 150 år siden. Ifølge denne ulogiske teorien, ble alt skapt ved sporadiske, tilfeldige hendelser. For eksempel mente Darwin at en dag utviklet fisk seg til reptiler, ved en tilfeldighet. En annen dag, forårsaket tilfeldigheter at en reptil ble til en

fugl og begynte å fly. Når det gjelder mennesker, kommer vi fra apene. Det er absolutt ingen sannhet i disse påstandene. Den eneste sannheten er at Allah har skapt oss, alle andre levende ting, verden og universet. Darwin og andre som har sluttet seg til ideene hans, har kommet med en stor løgn.

Atomer er de minste partiklene som alt, både levende og ikke-levende, er bygget opp av. Dette betyr at alt rundt deg, inkludert deg selv, har blitt satt sammen av millioner av atomer. Evolusjonister (de som tror at Darwin hadde rett), sier at atomene ved en tilfeldighet bestemte seg for å samle seg, og dermed ble levende ting skapt. Ifølge denne ulogiske påstanden, kom det en dag en vind eller orkan som samlet disse atomene sammen.

Ifølge Darwins hendelsesforløp, klumpet disse atomene seg sammen og formet celler. Som dere vet, er alle levende ting satt sammen av celler. Disse kombineres, og danner øyner, ører, blod, hjerte, og kort sagt; hele kroppen vår. Dere burde huske på at cellene har et veldig komplisert system. I hver enkelt celle, er det mange ulike organeller. Vi kan sammenlikne en celle med en enorm fabrikk. I en celle, er det produsenter, transportører for materialene, innganger og utganger, produksjonsentere, budbringere, kontrollsentere som regulerer energien, etc. Er det mulig for en fabrikk å bli til av seg selv, med stener, jord og vann fra en storm, ved en tilfeldighet? Selvfølgelig ikke! Alle ville ledd av en så latterlig påstand. Likevel kommer forskere med en påstand som er like latterlig, når de sier at celler ble formet ved en tilfeldighet. Evolusjonister vil ha oss til å tro at disse cellene formet levende ting da de kom sammen ved denne tilfeldigheten.

La evolusjonister utføre et eksperiment!

Utstyr evolusjonister med en stor tønne. La dem putte alle atomene de ønsker i denne tønningen, og la dem også putte oppi alt det andre de ønsker. Så lar dere dem ha oppi alle råmaterialene som er nødvendig for forme en levende ting. De kan enten varme opp, eller bruke elektrisitet mot tønningen. La dem gjøre alt det de vil, og så lenge de vil. De kan holde på med tønningen i to millioner år (ved at oppgaven går i arv, siden et liv ikke er lang nok tid for denne jobben).

Hva ville blitt resultatet hvis man prøvde dette?

Tror dere at kirsebær, meloner, jordbær, plommer, fioler, roser, elefanter, sjiraffer, løver, lam, kaniner, bier, katter, hunder, ekorn, og fisk plutselig ville komme ut av tønningen? Kan en person med tanker, som har evnen til å bli lykkelig og oppglødd, som liker å høre på musikk og som leser bøker, plutselig komme ut av den? Selvfølgelig ikke! På samme måte kan ikke noen som likner på professorene som jobber med tønningen plutselig komme ut. Det er ikke bare en enkelt professor som aldri kunne kommet ut av tønningen, men ikke engang en av trillioner av celler som finnes i professorens kropp. Atomer er livløse. Kan livløst materie plutselig komme sammen og forme en levende, leende, tenkende skapning?

Selvfølgelig ikke, ingen levende ting kan noen gang komme ut av den tønningen, fordi levende ting er ikke satt sammen av deler av livløst materie som kommer sammen ved en tilfeldighet. Allah skapte alle levende ting. Allah skapte mennesker, fjell, elver, lam, løver og blomster når det ikke var noe som helst som eksisterte, og Han skapte alt fra ingenting, bare ved å si "La det bli!"

HVORDAN, IFØLGE EVOLUSJONISTER, BLIR TING TIL?

Allah skapte alle arter, og ikke en av dem kan bli til en annen. Dette er fordi hver art har særegne egenskaper. Evolusjonsteorien tar derfor feil når den påstår at alt levende endret seg over tid, utviklet ulike egenskaper og forandret seg til andre skapninger. Du har sett skilpadder, firfislere, slanger – evolusjonister påstår at alle disse reptilene endret seg ved en tilfeldighet og ble til fugler. Så hva slags hendelser mener de forårsaker at reptiler ble til en annen skapning? Evolusjonister tror at evolusjon skjer som et resultat av separate hendelser som skjer samtidig, og som kalles "mutasjon" eller "naturlig seleksjon." Dette er faktisk en ulogisk overbevisning, og som ikke har vitenskapelig basis.

Hva er naturlig seleksjon?

Den enkleste forklaringen på naturlig seleksjon, er at den sterkeste skapningen overlever, mens den svake forsvinner. La meg forklare dette med et eksempel: Se for deg en flokk med hjort, som ofte blir angrepet av ville dyr. Når det skjer, vil hjortene begynne på løpe fort, og bare den raskeste og kvikkeste hjorten vil overleve. Over tid vil de svake hjortene forsvinne, fordi de blir tatt av

Louise
Pasteur

As accepted also by the latest evolutionist theorists, the origin of life is still a great stumbling block for the theory of evolution.

nakken, vil den aldri bli til et annet dyr, for eksempel en løve eller en sjiraff. Dette skjer bare i eventyr. Du kjenner sikkert til historien om frosken som blir til en prins. Det er bare i eventyr at en frosk kan bli til en prins. I virkeligheten er det umulig for en hjort å bli til en løve eller en annen levende ting, og likevel påstår evolusjonister at de kan det!

Hva menes med mutasjon?

Mutasjon er forandringer som skjer i en levende kropp. Radioaktivitet eller kjemiske substanser forårsaker mutasjoner. Følgene av radioaktivitet og

Alexander Oparin's attempts to offer an evolutionist explanation for the origin of life ended in a great fiasco.

rovdyrene. Det vil bare være sterke og friske hjort igjen. Derfor vil flokken over tid bare være satt sammen av sterke hjort.

Det vi har sagt så langt, er helt riktig, men disse tingene har ingenting å gjøre med evolusjon. Til tross for dette, tror evolusjonister at en slik flokk med hjort gradvis vil bli til et annet type dyr, for eksempel sjiraffer. Du

kan se hvor feil de tar! Uansett hvor fort en hjort løper, eller hvor langt den strekker

kjemiske substanser på levende ting er alltid skadelig.

For nesten 60 år siden, under annen verdenskrig, ble en atombombe sluppet over den japanske byen Hiroshima. Atombomben spredte radioaktivitet over området, og forårsaket forferdelig skader hos menneskene. Radioaktiviteten gjorde at flesteparten av folkene som ble eksponert, enten ble alvorlig syke, eller døde. I tillegg ødela det noen av systemene i kroppene deres, og det førte igjen til at deres barn ble født enten syke eller med misdannelser.

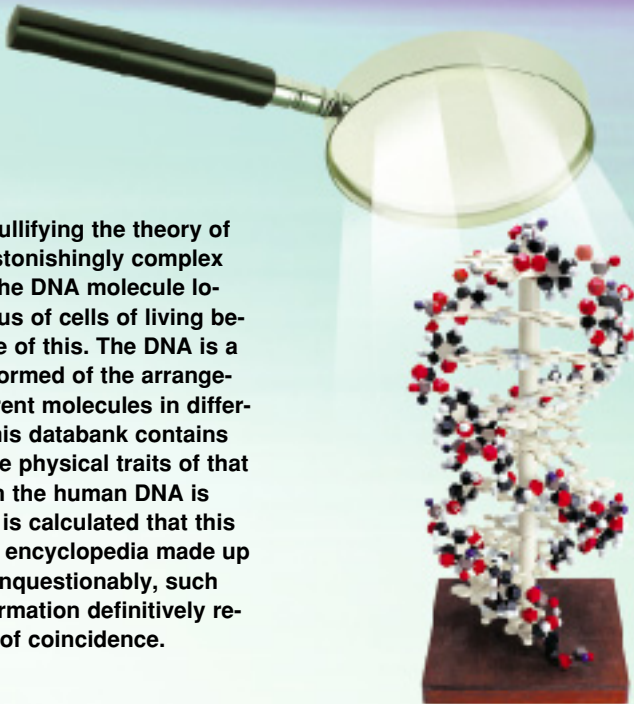
Med denne kunnskapen i bakhodet, tenk på hva evolusjonister forsøker å få oss til å tro: En dag muterte en fisk, for eksempel, den ble på samme måte som folkene i Hiroshima utsatt for radioaktivitet eller noe liknende. Som er resultat av denne mutasjonen, forandret deler av fisken seg, og en dag ble den til en krokodille. Dette er en helt absurd påstand. I tillegg, slik vi nevnte tidligere, er mutasjoner alltid skadelig for et menneske. De får enten misdannelser, blir handikappede, eller veldig syke.

Vi kan sammenlikne evolusjonistenes påstander med følgende eksempel: Hvis vi løftet en øks og brukte den til slå istykker en svart/hvitt-TV, ville det forandret den til en fargeTV? Selvfølgelig ikke! Hvis du slo til en TV med en øks, ville du bare endt opp med et ødelagt sett. På samme måte som at du vil ødelegge noe hvis du slår det til med en øks, vil også mutasjoner skade andre levende skapninger.

FOSSILENE EVOLUSJONISTENE IKKE KAN FINNE

Et fossil er en del av et dyr eller en plante som har vært død i lang tid, som regel over tusenvis eller til og med millioner av år. Den er bevart i stenformasjoner i jordskorpen. For at en plante eller et dyr skal bli til et fossil, må den bli begravet nesten med en gang det dør. For eksempel: Hvis det var en fugl på bakken, og en stor mengde sand plutselig falt over den slik at den døde, kan restene av fuglen bli bevart i millioner av år. På samme måte finnes det rester av kvæ fra trær som blir til fossiler ved

One of the facts nullifying the theory of evolution is the astonishingly complex structure of life. The DNA molecule located in the nucleus of cells of living beings is an example of this. The DNA is a sort of databank formed of the arrangement of four different molecules in different sequences. This databank contains the codes of all the physical traits of that living being. When the human DNA is put into writing, it is calculated that this would result in an encyclopedia made up of 900 volumes. Unquestionably, such extraordinary information definitively refutes the concept of coincidence.

hjelp av geologiske prosesser, og i de tilfellene blir de kalt "rav". I tilfeller o fortiden, fanget kvaen insekter da den rant ned trestammene. Den stivnet, og ravet og insektet in- ni ble bevart uten skader i millioner av år, helt frem til i dag. Dette hjelper oss å lære om dyr som levde for lenge siden. Slike bevarte rester av en art blir kalt fossiler.

Hva betyr overgangsfossiler?

Den viktigste løggen evolusjonister har kommet med, er den om overgangsfossiler. I noen bøker om evolusjonisme, blir disse noen ganger kaldt "mellomliggende overgangsform." Som dere vet, påstår evolusjonister at skapninger kan bli til hverandre. De står også fast ved at de første skapningene ble til ved en tilfeldighet. De vil ha oss til å tro at disse skapningene gradvis ble til en annen, og at den andre skapningen forandret seg til en annen skapning, også videre. Evolusjonister sier at fisk, for eksempel, har utviklet seg fra en skapning som liknet på en sjøstjerne. Det betyr at en dag, som en følge av mutasjon, mistet sjøstjernen en av armene sine. Over de neste millioner av år, mistet den enda flere armer, bortsatt fra en som helt av seg selv utviklet seg til å bli en finne. I mellomtiden, og samtidig, forandret sjøstjernen seg på alle andre nødvendige måter for å kunne bli en fisk. (Ingenting av dette kunne ha skjedd, selvfølgelig, men vi minner bare oss selv på at det er dette forskere vil ha oss til å tro!) Ifølge evolusjonister gikk sjøstjernen gjennom mange faser for å bli til en fisk.

Disse fantasiskapningene blir i stadiet hvor de forandrer seg, kaldt overgangarter i evolusjonsprosessen. Igjen, i følge evolusjonistenes ulogiske påstander, har

disse skapningene ufullstendige kroppsdeler. For eksempel må overgangsartene, som angivelig endret seg fra fisk til reptil, ha hatt halvveis utviklede føtter, finner, lunger og gjeller. Vi må huske på at hvis slike rare skapninger fantes i fortiden, ville vi ha funnet rester etter dem for lenge siden. Det er interessant at så langt har ikke ett overgangsfossil, som evolusjonister hevder at har eksistert, blitt funnet.

Skapninger utviklet seg ikke fra hverandre. Sannheten er at de ble alle til i samme øyeblikk, med alle deler intakt, og uten feil. De skiller seg ikke fra andre dyr innenfor samme art som lever i dag. Allah skapte alle sammen.

HVA SKJEDDE I KAMBRIUM?

De eldste fossilene av levende ting, blir datert til perioden som blir kalt kambrium, for rundt 500 millioner år siden. Skapningene som levde i kambrium beviser også at evolusjonsteorien er helt gal. Hvorfor gjør de det?

Disse skapningene dukket plutselig opp i kambrium. Før dem, fantes det ingen levende ting på planeten. Det

faktum at disse skapningene dukket opp av ingenting, helt plutselig, er et tegn på at Allah skapte dem samtidig. Hvis teorien evolusjonistene kommer med er rett, måtte disse skapningene ha utviklet seg gradvis fra enklere stamfedre, men disse skapningene har ingen stamfedre, og det fantes heller ingen overgangarter før dem. Det er absolutt ingen spor av slike organismer i noen av fossillarkivene. Fossiler viser oss at disse skapningene, akkurat som alle andre levende ting, plutselig dukket opp under kambrium, med alle deler intakt, men uten noen angivelige stamfedre de kunne utviklet seg fra. Dette er det klareste beviset på at Allah har skapt dem.

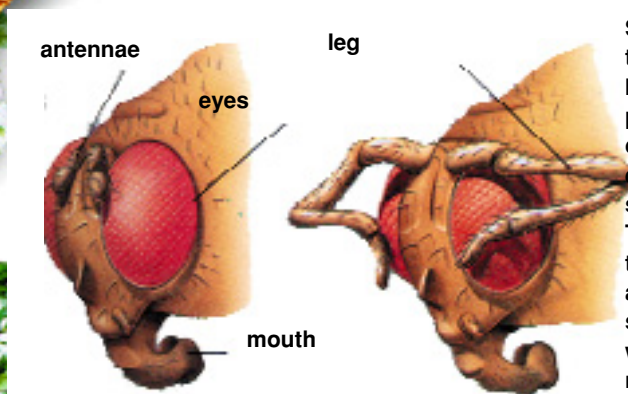
For eksempel fantes det tidligere en skapning som kalles trilobitter, og som levde i kambrium, men som vi ikke lenger kan se fordi den er utryddet. Trilobittene hadde veldig kompliserte, men perfekte øyne. De var satt sammen av hundrevis av vokskakeformede celler, og disse cellene gjorde at den kunne se klart. Det er helt klart at så fantastiske skapninger ikke bare kan bli til ved en tilfeldighet.

LØGNEN OM AT FISK BLE TIL REPTILER

Evolusjonister sier at reptiler utviklet seg fra fisk. Ifølge dem, bestemte fisken seg en dag, fordi det var lite mat i havet, for å lete etter noe på land, og det var da de kom dit, at de ble til reptiler slik at de kunne overleve på land. Som du ser er det en absurd tanke, fordi alle vet hva som ville skjedd om en fisk havnet på land; den ville dødd!

Har du noen gang fisket? Bare tenk! Hva ville skjedd hvis en fisk bet på agnet og satte seg fast i kroken, og du

Since the beginning of the twentieth century, evolutionary biologists have sought examples of beneficial mutations by creating mutant flies. But these efforts have always resulted in sick and deformed creatures. The picture on the left shows the head of a normal fruit fly, and the picture on the right shows the head of a fruit fly with legs coming out of it, the result of mutation.

reddet livet dens og tok den med hjem slik at den kunne få hvilt ut i bakgården din? Som vi akkurat har sagt; den vil dø. Hvis du dro for å fiske igjen, og denne gangen fanget mange fisk og tok dem med hjem til bakgården din, hva ville da skjedd? Det samme; alle fiskene ville dødd!

Likevel nekter evolusjonistene å innse dette. De sier at en av fiskene i bakgården din plutselig begynte å endre seg mens den ventet på å dø, og at den ble til en reptil og overlevde! Det er totalt umulig!

Det kan aldri være mulig fordi det har alltid vært store forskjeller mellom fisk og dyr som lever på land, og alle disse forandringene kan ikke bare skje helt plutselig, ved en tilfeldighet. La oss gå gjennom noen av tingene en fisk trenger for å overleve på land:

1. Fisk bruker gjeller for å puste i vannet, men vil ikke kunne bruke gjellene for å puste på land, og vil derfor dø hvis de forlater vannet. De vil trenge lunger. La oss bare anta at en fisk fant ut at den skulle forlate landet, og bo på tørt land; hvor ville den fått lungene fra? Den vet ikke engang hva lunger er!

2. Fisk har ikke noen form for nyresystem slik vi har, men de hadde måttet trenge det hvis de skulle levd på land. Hvis de bestemte seg for å flytte til tørt land, er det klart at en fisk ikke ville funnet nyrer noen steder.

3. Fisk har ikke føtter, og derfor kan de ikke gå når de når land. Så hvordan fant den første fisken som bestemte seg for å flytte opp på land, føtter? Siden dette er umulig, er det åpenbart at evolusjonister tar feil når det gjelder dette også.

Dette er bare tre av hundrevis av ting en fisk trenger for å kunne overleve på land.

OM FISKEN SOM KALLES KVASTFINNEFISKEN

I over flere år, beskrev evolusjonistene kvastfinnefisken som en overgangsart som nesten nådde land. I alle bøker og blader har de fremstilt fisken som et bevis på at deres teori er rett. De trodde at kvastfinnefisken hadde blitt utryddet for lang tid siden. Det er derfor de lagde en serie med mange falske historier hvor de undersøkte fossiler av denne fisken.

Så, for bare noen få år siden, fikk en fisker en kvastfinnefisk i nettet sitt. Siden da, har mange flere blitt fanget. Det har blitt tydelig at kvastfinnefisken bare er en vanlig fisk. I tillegg var den ikke forberedt på å komme opp på land, slik evolusjonistene hevdet. Evolusjonistene sa at fisken levde i veldig grunt vann, så den begynte å bli klar for å komme opp på land. I virkeligheten levde kvastfinnefisken på veldig dypt vann. Det var ikke en overgangsfisk slik evolusjonistene ville at vi skulle tro. Det var en ekte fisk. Mange andre løgnaktige ideer har blitt avdekket siden da!

Påstanden om at fugler har utviklet seg fra reptiler er feilaktig

En annen gal påstand evolusjonistene har kommet med, er hvordan fugler ble til. De påstår at de lange halsene deres er fra da reptiler levde i trærne og begynte å hoppe fra tre til tre, og mens de hoppet, utviklet de vinger. En annen påstander at reptiler som fanget fluer, pleide å løpe mens de slo med forarmene sine, og at disse forarmene ble til vinger.

Er det ikke galskap å se for seg en dinosaur som plutselig får vinger mens den løper? Sånne ting skjer bare i eventyr eller i tegnefilmer.

Et enda viktigere poeng, er at evolusjonistene sier at denne store dinosaur utviklet vinger mens den forsøkte å fange fluer, men hvordan greide fluen å fly? Hvor fikk den vingene sine fra? Da de forsøkte å forklare hvordan en gigantisk dinosaur kunne fly, burde de ikke først ha forklart hvordan et bittelite insekt kunne det? Selvfølgelig burde de det.

Dette er et argument som evolusjonister aldri kan bortforklare. Fluen er en av de beste flyvende skapninger på jorden. Den kan slå med vingene på mellom 500 og 1000 ganger hvert sekund. Som du vet, kan den lett manøvrere kroppen sin i luften. Uansett hvor mange forklaringer evolusjonistene kommer med, kan de ikke forklare hvordan fuglen fikk vingene sine. Sannheten er at Allah skapte vingene til fugler og fluer, sammen med deres evne til å fly.

Archaeopteryx, som evolusjonister kaller en overgangsart, var i virkeligheten en fullt utviklet

This fossil crocodile from the Cretaceous period is 65 million years old. It is identical to crocodiles living today.

This 50-million-year-old fossil plane-tree leaf was unearthed in the USA. Plane-tree leaves have remained unchanged for 50 million years, and have never evolved.

This murex unearthed in Italy is 54 to 37 million years old.

fugl! Evolutionists Cannot Offer Any Proof That Human Beings Are Descended from Apes

La oss vise dere noen få av mange forskjeller mellom reptiler og fugler.

- 1. Fugler har vinger, i motsetning til reptiler**
- 2. Fugler har fjær, mens reptiler har skjell**
- 3. Fugler har et unikt skjelettsystem, og benene deres er hule. Dette gjør dem lettere, og det blir enklere for dem å fly.**

Dette er bare noen av forskjellene, men det finnes mange flere forskjeller mellom disse skapningene.

Hvis en reptilart hadde blitt til fugler, ville det vært mange flere skapninger som hadde levd mellom reptilene og fuglene, og representert fasene den ville gått igjennom.

Fossiljegere burde ha kommet over ihvertfall ett slikt fossil. For å si det sann, det må ha vært skapninger med halve vinger, som bare var halvveis dekket med fjær, eller halvveis dekket med skjell, og med halvnebb og halv-munner, og deres fossiler burde vært funnet, men en slik skapning har aldri blitt funnet blant fossilene på jorden. Fossilene som har blitt funnet, tilhører enten en hel reptil eller en hel fugl. Dette betyr at fugler ikke stammer fra reptiler. Allah skapte fugler, akkurat som Han skapte alle andre levende skapninger.

Likevel vil ikke forskere akseptere dette, de forsøker å overbevise folk om at det de sier er sant ved å dikte opp historier. De fant et fossil av en fugl som kalles archaeopteryx, som levde for rundt 150 millioner år siden, og hevdet at denne fuglen var en overgangsart mellom dinosaurer og fugler, men å si at archaeopteryx er stamfaren til fugler er totalt ulogisk.

Archaeopteryx var en fullt utviklet fugl!

Fordi:

1. Archaeopteryx hadde fjær, akkurat som fuglene som lever i vår tid
2. Archaeopteryx hadde det samme brystbenet, som vingene er festet til, slik som alle andre flyvende fugler.
3. Archaeopteryx kan ikke være stamfaren til alle fugler, fordi fossiler av fugler som er eldre enn den har blitt funnet.

Den lange fortellingen om menneskets evolusjon

Evolusjonister fortetter å tro på at mennesker stammer fra apene, og at apene derfor er våre stamfedre. Verken Darwin eller andre evolusjonister har noen gang hatt vitenskapelige bevis som støtter denne påstanden, som ikke er noe annet enn oppdiktning.

Faktisk er en av årsakene til at evolusjonsteorien ble diktet opp til å begynne med, at folk skulle glemme at Allah skapte dem. Hvis folk begynte å tro at de ble til ved en tilfeldighet, og at deres forfedre var dyr, ville de ikke føle noen obligasjoner ovenfor Allah. Isteden fører det til at de glemmer alt av religiøse verdier, og blir egoistiske. Egoistiske folk mister gode følelser som kjærlighet for andre mennesker og for familiene sine. Som dere ser, prøver evolusjonistene å vende folk vekk fra sånne følelser, og det er derfor de forsøker å spre evolusjonsteorien. Målet deres er å få folk til å glemme Allah, så de forteller alle at "Allah skapte dere ikke. Dere er etterkommere av aper, med andre ord er dere et avansert dyr."

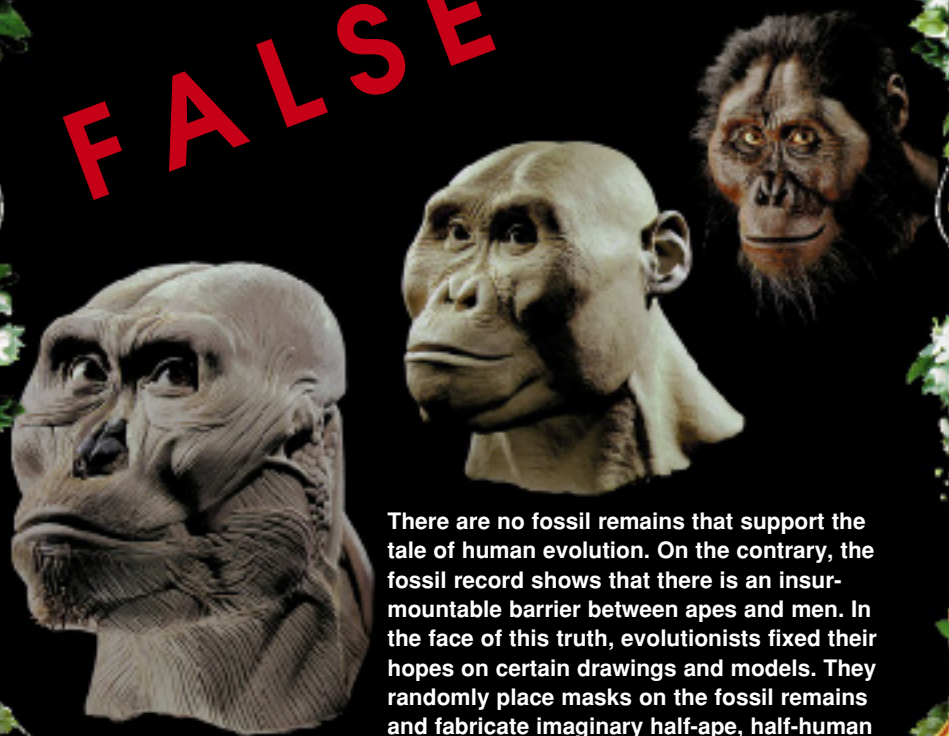
Sannheten er at Allah skapte mennesker. Sammenliknet med andre levende ting, er mennesker det

eneste dyret som kan snakke, tenke, glede seg over ting, og ta beslutninger, er intelligent, kan grunnlegge sivilisasjoner og kan kommunisere på et høyere nivå. Allah er Den som har gitt disse egenskapene til menneskene.

Evolusjonister kan ikke frembringe beviser på at mennesker stammer fra apene

I vitenskapelige kretser, er det veldig viktig å kunne fremlegge beviser. Når man kommer med en påstand og ønsker at andre skal tro på det, må du vise til en eller annen form for bevis. For eksempel hvis du introduserer deg for noen og sier; "Mitt navn er Omar," og den andre per-

FALSE

There are no fossil remains that support the tale of human evolution. On the contrary, the fossil record shows that there is an insurmountable barrier between apes and men. In the face of this truth, evolutionists fixed their hopes on certain drawings and models. They randomly place masks on the fossil remains and fabricate imaginary half-ape, half-human faces.

sonen sier; "Jeg tror ikke på at du heter Omar," så må du vise dem en eller annen form for bevis på at du heter Omar. Hva slags bevis kan du bruke? Et ID-kort kan representere bevis, eller en fødselsattest, pass, eller til og med karakterutskriften fra skolen, og mange andre ting. Hvis du viser noe av dette til en person, vil han tro på at du er den du sier du er.

La oss nå bruke et vitenskapelig eksempel. I det 18. århundre levde det en forsker som het Isaac Newton, og som sa at han hadde oppdaget tyngdekraften. Da folk spurte ham hvorfor han var så sikker, svarte han; "Når et eple faller fra et tre, faller det på bakken. Det blir ikke hengende i luften." Det betyr at det er en kraft som drar eplet mot bakken, en kraft han kalte "tyngdekraften".

Derfor må evolusjonister kunne vise til bevis for å bevise at teoriene deres er troverdige. For eksempel mener evolusjonsteorien at mennesker stammer fra apene. Derfor spør vi dem hvor de fikk ideene sine fra, og hva de er basert på.

Hvis menneskenes stamfedre virkelig var apene, burde vi ha funnet fossiler som er halvaper eller halvmenesker, for å få det bekreftet, men ingen slike fossiler har blitt funnet. Vi har bare funnet fossiler av mennesker og aper. Det betyr at evolusjonistene ikke har noen bevis på at aper er menneskenes stamfedre.

Evolusjonister prøver likevel å villedde folk med teoriene sine.

Noen av triksene til evolusjonistene er:

1. Evolusjonister snakker om fossilene av en spesiell type arter som om de tilhører skapninger som var halvt aper eller halvt mennesker. Du har helt sikkert sett bilder

Can life emerge if all the conditions stipulated by evolutionists are met? Of course not! In order to show why not, let us carry out the following experiment: Place all the enzymes, hormones and proteins—everything that evolutionists regard as essential for life to form—into a barrel such as that pictured on the left page. Then mix all these substances, using all possible physical and chemical techniques. But whatever you do, no matter how long you wait, not a single living cell will emerge from that barrel.

av en av dem et eller annet sted. Evolusjonister bruker disse for å forsøke å lure folk. Sannheten er at slike skapninger aldri har eksistert. Før fantes det aper, og det fantes mennesker, akkurat som i dag, og disse var totalt separert og urelaterte til hverandre. Ingen av halvapene eller halvmenneskene som ble vist på bildet på forrige side har eksistert. Noe slikt er ikke mulig. Slik vi slo fast tidligere, har det aldri blitt funnet noen fossiler som underbygger den påstanden. Likevel prøver hele tiden evolusjonistene seg med nye triks. For eksempel da de sendte rundt et fossil som tilhørte en utryddet type aper, påstod de faktisk at den tilhørte en skapning som var en krysning mellom en ape og et menneske. Siden folk ofte ikke er så velinformerte om dette emnet, er det lett å få dem til å tro på det evolusjonistene sier.

2. Evolusjonistene behandler fossiler fra mennesker av andre raser som om de er halvaper eller halvmenneskelige skapninger.

Som vi vet, er det mange ulike typer etniske grupper i verden; afrikanere, kinesere, indianere, tyrkere, europeere, arabere, og mange andre. Selvfølgelig vil folk fra ulike etniske grupper ha forskjeller i utseendet. For eksempel vil kinesere ofte ha mandelformede øyne, og noen afrikanere har veldig mørk hud og krøllete hår. Når du ser en indianer eller en eskimo, vil du straks kunne se at de tilhører en annen etnisk gruppe. Tidligere fantes det mange andre etniske grupper, og noen av kjennetegnene deres var kanskje annerledes fra de man finner hos folk i dag. For eksempel var skallen til menneskene som tilhørte neandertalerrasen større enn skallene til menneskene som

lever i dag. Musklene deres var også mye sterkere enn våre.

På den andre siden bruker evolusjonistene forskjellene mellom de ulike rasene til å villedde folk. For eksempel vil de, når de finner en neandertalerskalle, si at; "Dette er skallen til menneskenes stamfedre som levde for titusenvise år siden." Noen ganger er fossiler av skaller som har blitt funnet, mindre enn gjennomsittstørrelsen på skallen til dagens menneske. Mens han peker på en slik skalle, vil evolusjonisten si; "Eieren av denne skallen var akkurat ved å forandre seg fra ape til menneske."

Sannheten er at selv i dag, kan man finne mennesker fra enkelte etniske grupper med mindre skaller enn gjennomsnittet. For eksempel er volumet på skallene til urbefolkningen i Australia (aboriginere) ganske liten, men det betyr ikke at de er halvaper eller halvmennesker. De er helt normale mennesker, akkurat som du og alle andre er.

Følgelig kan man se at fossilene evolusjonistene fremlegger som bevis for at mennesker har utviklet seg fra aper, enten tilhørte tidligere arter av aper, eller fra mennesker som nå er utryddet. Det betyr at skapninger som er halvt menneske og halvt ape aldri har eksistert.

Den største forskjellen

Den største forskjellen mellom aper og mennesker, er at mennesker har sjel, mens aper ikke har det. Mennesker har bevissthet; de tenker, snakker og deler tankene sine til andre gjennom rasjonale setninger, de tar beslutninger,

føler, utvikler smaker, kjenner til kunst, maling, de kan komponere sanger, synge, og er fulle av kjærlighet og moralske verdier. Alle disse evnene er unike for den menneskelige sjelen. Bare mennesker har disse unike kjennetegnene.

Evolusjonister kan ikke svare på dette spørsmålet. For å kunne likne på et menneske, må en ape ha gjennomgått mange fysiske endringer, og må også ha utviklet andre kjennetegn som er unikt for mennesker. Er det en annen kilde i naturen som kan gi evnen til å male, tenke, komponere, til en ape? Selvfølgelig ikke! Allah skapte bare mennesker med disse evnene, og Han har ikke gitt dyrene

Compared to cameras and sound recording devices, the eye and ear are much more complex, much more successful and possess far superior features to these products of high technology.

noen av disse evnene.

Som vi har sett, er det totalt umulig for en ape å bli til et menneske. Mennesker har vært mennesker fra den dagen de ble skapt. Fisk har alltid vært fisk, og fugler har alltid vært fugler. Ingen skapning er stamfaren til en annen. Allah er Skaperen av alle mennesker, og alle levende ting. Grunnen til at evolusjonister påstår at mennesker er etterkommere av aper er på grunn av den fysiske likheten mellom oss. Likevel kan andre dyr på jorden likne enda mer på oss. For eksempel kan papegøyen på bildet snakke. Blekksprut har samme øyne som mennesker. Katter og hunder lytter og følger ordre, akkurat som et menneske. Hva ville du sagt at noen plutselig sa at mennesket stammet fra hunder, papegøyer eller blekkspruten? Som du ser, er det ingen forskjell mellom denne ideen, og historiene evolusjonistene har fabrikkert.

Allah er Skaperen av alt

Vår Herre er Han som har puttet milliarder av små biter av informasjon inn i et sted som er så lite at vi ikke engang kan se et uten spesielt utstyr.

Allah er Han som skapte oss, øynene våre, håret vårt og føttene våre.

Han er også Skaperen av familiene våre, foreldre, brødre og søstre, venner og lærere.

Allah er Han som skapte maten vi elsker, syltetøy, frokostblanding og pasta, og også frukt og grønnsaker som gjør oss friske og sunne. Hvis Allah ikke hadde skapt det, hadde vi aldri visste hvordan jordbær smaker.

Allah har også gitt oss smaks- og luktesans. Hvis Han ikke hadde gitt oss disse evnene, ville vi ikke ha kunnet

smakt maten vi spiser. Da ville det vært det samme om vi spiste en potet eller en kake. Allah har ikke bare skapt nydelig mat som lukter godt, men Han har også gitt oss evner som gjør at vi kan nyte dem.

Du liker noen ting, og du bruker dem og ser på dem som noe spennende. Det kan være snakk om en dessert du liker å spise, et spill du liker å spille, eller en utflykt med folk du er glad i. Uansett hva det er, må du aldri glemme at det er Allah som har gjort det mulig for deg å kunne glede deg over disse tingene.

Fordi Allah har så mye medlidenhet med deg, gir Han deg alltid koselige og vakre ting.

Til å begynne med, fantes det en tid du ikke eksisterte. Bare tenk

Signals from an object affect the brain by turning into electrical signals. When we say we see something, we are actually experiencing the effect of electrical signals in our brain. The brain is closed off to light. The interior of the brain is pitch black, and no light can enter where the brain is. The area known as the visual cortex is pitch black, somewhere that light can never reach, darker perhaps than anywhere you have ever seen. But you watch a brightly colored world in that pitch dark.

på det, du fantes ikke før du ble unnfanget. Du var ingenting. Allah skapte deg. Han skapte deg utifra ingenting.

Vi må derfor være takknemlige til Allah, og si; "Åh, Allah, jeg er for alltid takknemlig til Deg og for alle velsignelsene jeg har fått." Hvis vi kommer i en situasjon vi ikke liker, burde vi be til Allah, fordi det er bare Han som kan gjøre ting bra igjen.

Allah lytter alltid til bønnene våre og svarer på dem. Allah vet hva vi tenker i dypet av hjertene våre; Han hører og svarer på hver bønn.

Det vi trenger, er å ofre våre hjerteligste takksigelser til vår Herre som skapte oss, verden og alle velsignelsene i den, og huske på at Allah alltid er med oss, og at Han ser oss og lytter til oss hele tiden, og vi må alltid oppføre oss så bra som mulig.

De svarte: «Priset være Du, vi vet ikke annet enn det Du har lært oss! Det er Du som er den Allvitende, den Vise.» (Surat al-Baqara, 32)